

A. B. STRIMAITIS,
SEKRETORIUS S. L. A.
1 307 W. 30th ST., NEW YORK, N. Y.

TEVYNĖ

ORGANAS SUSIVIENYJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE.

Nr. 37. Boston, Mass., Antradienis 13 d. Rugsėjo (September), 1910 m. M. III.
Entered as second-class matter January 28, 1908, at the post office at Boston, Mass., under the Act of Congress of March 3, 1879.

THE LITHUANIAN WEEKLY "TEVYNĖ"

Published every Week by Lithuanian Alliance of America

YEARLY SUBSCRIPTION RATES:

For members of Lithuanian Alliance of America in the United States 50 c.
For non members, in the United States.....\$1.25.
For members of Lithuanian Alliance of America to Foreign Countries \$1.00.
For non members to Foreign Countries.....\$1.75

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

All communications should be addressed:

"TEVYNĖ" 318 W. Broadway, SOUTH BOSTON, MASS.

SAVAITRAŠTIS "TĖVYNĖ"

Išėina kas Antradienis (Užarnykas) South Boston'e, Mass.

PRENUMERATA METUI:

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje sąnariams Suvienuytose Valst. 50 c.
Ne sąnariams Suvienuytose Valstijose.....\$1.25.
Susivienijimo Lietuvių Amerikoje sąnariams kitose viešpatystėse.....\$1.00.
Ne sąnariams kitose viešpatystėse.....\$1.75

APGARSINIMU KAINOS ANT UŽKLAUSIMO.

Kreipianties su visokiais reikalais adresuokite:

"TĖVYNĖ" 318 W. Broadway, SOUTH BOSTON, MASS.

Įtampa:

Kritika ir Etika.....K. Šeštokas.
Miela man sapnuoti, eilės.....Menkutis.
Kokių būdų mes žinome apie sen. gyvybę? S. Biežis.
Gyvasties pradžia ant žemės.....Alyras.
IŠ LIETUVOS.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IŠ SUVIENYTŲ VALSTIJŲ.

IŠ VISUR.

SUSIV. LIET. AM. reikaluose.

Atlyginimas.

Namai.

Bailys.....J. Laukis.

Telephone 762 So. Boston.

DR. F. MATULAITIS

Offiso valandos:

Nuo 12 iki 2 val; Nuo 7 iki 9 vakare.

495 Broadway, - - So. Boston, Mass.

Dr. A. Šliupite - Jankauckienė

Gydo visokias ligas moteriu, vaiku ir vyru.

265 Berry Street, BROOKLYN, N. Y.

(tarpe Grand St. ir So. 1-st St.)

VALANDOS: nuo 8-10 ryte; nuo 2-3 po piet; nuo 7-9 vakare.

TELEPHONAS GREENPOINT 8.

J. Skritulskas,

NOTARIJUS IR AGENTAS

Užlaikau geriausius gėrymus ir cigarus. Parduodu laivakortes ant visų linijų, kur tik kuris norės ir ant geriausių ir greičiausių laivų. Siunčiu pinigus į visas dalis svieto greitai ir pigiai. Išmainau visokių žemių pinigus ant amerikoniškų. Darau doviernastis, pavedimus dalių ir atlieku visokius reikalus su Maskolijos valdžia. Užlaikau svetainę mitingams ir veseiloms. Iš tolesnių miestų meldžiu atsišaukti per laiškus ant žemiaus paduoto adreso:

John Skritulskas

26 Broad St. New Britain, Conn.

Telephone No. 550.

LIETUVIŲ UŽEIGA PAS

P. CZAPLIKA

Užlaiko puikiausius gėrymus, alus, ėlius, visada švieži, vynai ir visokie likerai geriausi. Visokius gėrymus veseiloms, krikštynoms ir šiaip baliams, siunčiame į namus. Visada gerai.

117, 119 & 121 A St:

So. Boston, Mass.

Jurgis Stanaitis

Vienintelis lietuvis PHOTOGRAFAS S. Boston'e

kurs artistškai atlieka darbą, padarydamas paveikslus kaip grupų, teip ir pavienių ypatų. Lietuviai! Atminkite, jog su reikalais visuomet reikia kreipties prie savojo po šiuom adresu:

453 A W. Broadway,

So. Boston, Mass.

Lietuviškų šokių mokykla.

Mokina geriausiai ir gražiausiai visokius lietuviškus ir angeliskus šokius, kur galima išmokti su keliais vakarais šokti kad neturėsi sarmatos eiti į bile šokius, angliškus ir lietuviškus. Męs užtikrinam išmokinti, jauną ar seną, bile tik vaikščioja, tad galima ir šokt išmokinti. Mokinama Utarninko, Seredos ir Ketvergo vakarais nuo 7:30 val. iki 10:30. Norinti mokintis, meldžiam atsilankyti minėtais vakarais į Hall'ę po num. 3119 S. Morgan St. arti 31 gatvės.

Prof. F. J. ir A. L. 37

Dykai paveikslas.

Naujai nupieštas DLK. Vytauto paveikslas 7x10 didumo, atminimui 500 metų sukaktuvių kovos ties Žalgiriu. Prisiųsk 10c pinigais arba dvicentinėmis markėmis apmokėjimui pačto kaštų, o aplaikysi tą paveikslą.

W. PETKON, 27 Porter Street. MONTELLO, MASS.

Ant randos.

E. Cambridge 4 ir 5 rūmų gyvenimai, ruimai gerai užlaikomi ir čisti, randa į sanvaitę \$2.75, į mėnesį \$11.00 ir \$3.00 į mėnesį \$12.00. Gera progą dėl lietuvių ir lenkų. Atsišaukit pas:

J. GIEDRAITIS, 107 Gore St., E. Cambridge, Mass. 37

V. Ambrozevičius

AGENTAS ir NOTARIJUS

Parduodu laivakortes ant visų linijų ir geriausių expresinių laivų, mainau ir siunčiu pinigus į visas dalis svieto, turiu užstatę randavą Bond (kauciją) \$25.000 dėl teisingumo. Užkvičiu keliaujančius ir iš kitų miestų, nes kaipo netoli New Yorko gyvend ms, priimu ir pristatau ant laivų, tuomi busit apsaugoti nuo daug New Yorko nesmagumų. Darau doviernastis ir parupinu rusiškus pašportus. Kreipkitės per laiškus pas:

V. AMBROZEVICZIUS
178 Ferry Street, Newark, N. J.
Telephone 5599 L. Market.

MOKINKIMES PATYS

- Gramatika** angliškos kalbos mokintis be mokiniojo (apdaryta) **\$1.00**
- Vaikų Draugas** arba kaip mokintis skaityt ir rašyt be mokiniojo **15 c**
- Aritmetika** mokintis rokundų be mokiniojo su paveikslais (apdaryta) **35 c.**
- Naujas Budas** mokintis rašyt be mokiniojo **10c.**

Pinigus siųskit per Money Order po šiuo adresu:
P. MIKOLAINIS Box 62. NEW YORK CITY.

Metinis balius ir prakalbos.

Parengta 36 kp. TMD. atsibus subatoje, 17 d. rugsėjo, Finų salėj, Chaeel st., Norwood, Mass. Todėl kviečiam visus lietuvius ir lietuves atsilankyti į tą linksmą vakarą, nes bus garsūs muzikantai, grieš visokius šokius. Bus lakiojanti krasa su puikia dovana, kas daugiausiai gaus postkorčių, tam teks dovana. Kas nori linksmai laiką praleisti, meldžiam atsilankyti, nes čia bus skaniausių gėrimų ir užkandžių. Prasidės 6 val. vakare ir trauksis iki 12 val. nakties. Įžanga vyrams 35c., moterims 15c. Prakalbos bus toj pačioj salėj 18 d. rugsėjo, 2 val. po pietų. Komitetas.

Knygutė po vardu

Ar yra Dievas?

Jau gatava. Visi p̄renameratoriai greitai gaus. Agentai, skubinkitės prisiųst "orderius", nes duodamas pelnas ant jos didesnis, negu ant visų kitų knygų, o parduot galima greičiau negu kitas knygas. Kas nori gaut vieną knygą, turi prisiųst 25 centus. Kitur niekur negalima gaut kaip tik pas:

Dono Kazoką, P. O., Box 1, So. Boston, Mass.

Naujas Kataliogas Lietuvių kalboje su Ilustracijom.

Visokių Armonikų ir kitų įvairių muzikališkų instrumentų. Geriausių Britvij. laiškams spaudymo mašinėlių, Lietuviškų knygų ir kitų įvairių prekių. **1 Kainos žemesnes** už kitų, prekės (tavorai) **geriausios rūšies.** Apsteliavimai per laiškus atliekami teisingai ir sparčiai. Prisiųsk savo adresą su 2c. pačto marke, o minėtą kataliogą gausite dovanai. Adresas:

M. J. Damijonaitis,
812-33rd Street, Dept. I Chicago, Ill.

'LAISVOJI MINTIS'

Vienintelis mėnesinis mokslo ir literatūros laikraštis, talpinantis rimtus ir gerai apdirbtus straipsnius iš įvairių mokslo šakų: **Historijos, Kultūros Historijos, Gamtos Mokslų, Draugijinių Mokslų, ir tt., lygiai ir originališkai parašytas apysakas iš mūsų gyvenimo.**

Kaina metams \$2.00; pusei metų \$1.00; į užsienį \$2.50

Kas, prisiųsdamas mums prenumeratą, prisiųs iškirpęs ir šį apgarsinimą, tas gaus dovanas knygomis: užsirašantiems "L. MINTI" metams duodame knygų už **\$1.00**, užsirašantiems pusei metų už **50c.**

Pasiskubinkit — dovanas neilgai teduosime.

Adresas:
"LAISVOJI MINTIS"
1401 N. Main Ave., Scranton, Pa.

Žemaitės raštai

Antra pataisy'a laida, leidžiama p̄renum. keliu.

Jei lietuvis svetur duoną bevalgydamas, užmirštų Lietuvą, jos žmonės, jų buvį, sielvartas, linksmybes, bet bundančios sąmonės kurstomas, panorėtų atgalvinti kudiškystės valzdellius, pasakyčiau jam: **SKAITYK ŽEMAITĖS RAŠTUS!** :: :: ::
Jei lietuvis, norįs išsitobulinti lietuvių kalboj, klaustų koklu būdu gali tai padaryti, atsakyčiau jam: **SKAITYK VISUS ŽEMAITĖS VEIKALUS!** :: :: ::
Jau atėjo visi Žemaitės raštai galutinai prirengti spaudai. Todėl, pasiskubinkit tuoj užsiprenumeruoti, nes kaip išels iš spaudos, bus daug brangesni!

Prenumerata dabar už visus raštus tik **\$1,00**

ANTANAS ŽYMONTAS
318 W. Broadway, S. Boston, Mass.

"DAGIS"

Kritikos, Satyros ir Juokų Mėnesinis Laikraštis

DAGIS grazioj formoj knygos, ant geros popieros ir su viršialiais, viso 20 puslapių, kas mėnuo duoda skaitymų.

DAGIS kas mėnuo talpina po kelis originalinius lietuvių pieštus paveikslėlius.

DAGIS bado visus be skirtumo, kas tik nusikalsta prieš visuomenę, todėl Dagis turi rasti kiekvieno lietuviio name, tai yra geriausia gyduolė nuo visokių ligų. Juk visiems yra reikalingas linksnumas ir juokai, o Dagis nesigaili straipsnių su įvairiais pasišaipimais ir juokais.

DAGIO kaina labai žema, tiktai po 10 centų num., arba **\$1.00** metams.

Siunčiant prenumeratą, adresuokite:

"Dagis" Publ. Co.
812 - 33 st., Chicago, Ill.

Atida ne ukėsams Suv. Valst.

1 Dėlko ateiviams reikalingos ukėsiškos popieros, 2 Ką reikia daryt norint pastot Suv. Valstijų ukėsu. Kur ir kada galima paduot prašymą, 4 Ką turi žinoti pakol gausi ukėsyntės popieras, 5 Klausimai su atsakymais lietuviškai ir angliškai ir daugelis kitų naudingų patarimų. Kaygelė kožnam lietuviui yra reikalinga ir ją galima gauti pas J. Bendrick. **Kaina 25 centai.** Pinigus ir laiškus siųskite šiuo antrašu:

Joseph Bendrick,
% Clerk of Court, POTTSVILLE, PA.

PIRMUTINIS LIETUVISZKAS SALIUNAS

Užlaiko šaltą alų, gardžią arielką, kvepančius turkiškus cigarus, ir inportuotus gėrymus. Čia atsilankę lietuviiai ras mandagius patarnavimus ir gaus rodą dykai. Atsilankykite pas:

Cezara Vaszkeliavicziu,
124 Millbury St., Worcester, Mass.

K. Šeštokas.

Kritika ir Etika.

Kadangi šitame straipsnelyj kalbame apie du labai svarbiu mūsų gyvenime dalyku: *Kritiką ir Etiką*, todėli nuoširdžiai linkime kiekvienam, o ypač laikraščių bendradarbiams ir redaktoriams jį atidžiai persiskaityti.

Sunku surasti tautą, kurios sąnariai, susijungusieji į politišką ar šiaip jau kokią veiklesnę grupą, nepripažintų svarbos gerai, logiškai bei etiškai kritikai. Norint užsitikrinti, kad tikrai taip yra, užtenka pažiūrėti į svetimtautišką, geresnęją tuolaikinę literatūrą. Pasirodys, jog maž-ne kiekvienas savaitinis ar mėnesinis laikraštis yra pripildytas įvairiomis kritikomis bei tobulinimais to, kas dar yra netobula. Kritikų gi autoriai gvildena arba kritikuoja kitų parašytus straipsnius, ne dėl to, kad tų straipsnių rašėjus pažeminti (?): apšmeižti, išniekinti, žodžiu sakant, su purvais sulyginti, bet tik dėl to, kad pačius straipsnius daugiau ištobulinti, pagerinti, idant skaitančioji laikraščius visuomenė, galėtų rasti juose nuoseklumą arba pastovų ir teisingą pasimokinimą. Tokie kritikai anaipol neima sau už temą straipsnio autoriaus pravardės; jiems vistiek, ar straipsnis buvo parašytas Baltraus, Jono ar Onos, nes jie neanalizuoja Baltraus (daleiskime, kad Baltrus yra straipsnio autorius) didumo ar storumo, išminties ar psichologijos, bet parodo silpnąsias straipsnio puses, pakeičia jas geresnėmis, kas reiškia, kad jie išanalizuoja tik tai patį straipsnį, jo turinį, o ne asmenį, kuris tą straipsnį parašė. Tokius kritikus reikia pavadinti *tiesarodžiais kritikais*.

Bet visiškai netaip yra su mūsų, t. y. lietuvių tautos sąnariais, kurie taipgi priklauso į politiškas arba pažangesnes (lygiai tautiškas, kaip ir socijališkai politiškas) grupas ir lošia kritikų rolę. Šitie kritikai anaipol nesistengia sukritikuoti straipsnį bei parodyti jo blogąsias puses (yra išėmimai. Rd.), jie tik straipsnio autorių išanalizuoja kuoplačiausiai, žinoma, apkalbėdami jo visokias ypatybes, būtent: kur ir kada jis yra gimęs, ką ir kaip mokinęsi, kur ir kaip gyvena šiadien, ką dirba, kokio yra didumo ar storumo; galop dar jį apkrikštija bei suteikia naują vardą; na, vienu žodžiu sakant, prirašo apie jo asmenį kai kada net keletą ištisu laikraščio kolumnų.

Užtat rodosi, kad straipsnio autoriaus ypata yra koku tai labai svarbiu gyvenimo šulu, kad reikia užimti laikraštį tiek vietos, idant aprašyti jo sudėjimo įvairias ypatybes.... Vienok reiktų dasiprotėti, kad tik straipsnyje pajudinti klausimai paliečia visuomenės reikalus, ir todėl, jei jie yra negana tobulai pajudinti, reikia juos pajudinti tobuliau, t. y. parodyti visuomenei silpnąsias jų puses, žinoma, pakeičiant geresnėmis, idant žmonės galėtų matyti persvarą. Bet tarp lietuviškųjų kritikų nė su žiburiu nerasi tokį, kuris kritikuotų straipsnį, jo turinį (?), kadangi

kiekvienas stveria straipsnio autorių, na, paskui.... ir atkanda dantį į jį. Jų kritika būna pamatuojama tik tai *nebuitimis* bei *šlykščiais plepalais* (ar visad? Rd.). Tokie kritikai — *klajojanti kritikai*, nes jie taipjau daro, kaip klajojantis žmogus, kuris nė pats nežino, kur jis eina, ką jis daro ir kokios bus jo darbo išdavos.

Kaip ilgai bus platinamos po lietuvišką visuomenę panašios kritikos, negalima pasakyti. Vienok, tikėtina yra, kad tų kritikų gamintojai kada-nors turės liautis nepadoraus darbo, bei rašymo į laikraščius visokių nebuitybių, jeigu tiks, nors biskelį tų kritikų talpintojai, arba laikraščių redaktoriai susipažins su *Etika*. Jeigu redaktoriai pastotų su-etikiais (dabar jų dauguma yra be-etikiais), t. y. stengtųsi pažinti, kas yra *teisinga* ir *gera*, galima būtų laukti stambios mūsų laikraštijoj permainos. Suprantamas daigtas, kad tada neužtektų apvalyti laikraštį nuo įvairių kritikų, bet sykiu reiktų jį apvalyti nuo visokių "monologų", "feljetonų" ir kitokių tos rūšies šlamštų.

Aš čia nesakau, jog reikia šluoti laukan iš laikraščių viską, kas yra vadinama "kritika", "monologu", "feljetonu", etc. — anaipol ne. Jeigu tie raštai yra teisingi ir geri, reiškia, etiški, jiems turi būti vieta laikraštyj, bet jeigu jie yra melagingi ir blogi, užimanti laikraštyje vietą, bet neatnešanti visuomenė jokios naudos, atpenč, dar ją papiktinanti, — tokiems raštams turi būti vieta — gurbas!

Trumpai peržvelgę kritiką užkliudėme truputį ir Etiką; neabejoju, kad yra verta ir daugiau kas-nors pasakyti apie Etiką.

Reikia žinoti, kad viena socijalinės (draugijinės) filosofijos šaka yra žinoma kaipo Etika. Etika gi šitoje reikšmėje yra mokslas, varžiausiai besirišantis su žmogaus tobulinimusi, idant "teisingai", "gerai" ir "padoriai" elgtis arba atlikti savo priderystes.

Jeigu taip, taigi čia ant vietos neprošalį bus ištartti keletą žodžių apie priderystes, kurių-ne-kurių laikraščių rėdytojų arba redaktorių.

Nė nebandyčiau šį bei tą kalbėti apie nekuriuos redaktorius, jeigu keleta mėnesių atgalios nebūtų įvykęs laikraštinių (leidėjų ir redaktorių) susivaišavimas, kur tapo nutarta (žiūrėk *Redaktorių skyrius*), kad *etiškoji Amerikos lietuvių laikraščių dalis yra nupuolusi ir kad ji reikia pakelti*; juo labiau, jeigu *Redaktorių skyriuje* nebūtų taip daug gražių nutarimų, būtent: a) Laikraščių tikslas lavinti visuomenę, o ne asmeniškai užsipuldinėjimai ar tai ant pavienių asmenų, ar tai ant organizacijų; tatau iš laikraščių turi būti prašalinti įvairių-įvairiausių rūšies raštai, kuriuose šmeižiama asmens, kurstoma vieni prieš kitus, bereikalingai užsipuldinėjama ant organizacijų ir jų atstovų ar viršininkų; d) Abelnai kova laikraščių už įsitikinimus ir idėjas, privalo būti vedama švariais ir etiškais būdais.

Gražus, brolyt, žodeliai! Jeigu tik jie būtų vykdomi laikraščių gyveniman, tai būtų galima laukti naujos, šviesesnės mūsų laikraščiams eros. Iš vienos pusės, laikraščius pamokinančius, kaip reikia ge-

rai, teisingai ir padoriai elgtis, skaitytų, jeigu ne visa, tai nors didžiausioji lietuviškosios visuomenės dalis; iš antros gi pusės, reikia atminti, kad nešmeižiami įvairiausiais būdais veikiantieji asmenys nenustotų energijos dirbti, t. y. platinti laikraščius, knygas, laikyti prakalbas, paskaitas, rašyti straipsnius bei kasdieninius, naudingus žmonėms pamokinius, — žodžiu sakant, suteikti lietuviškai visumenei tą, ko jai labiausiai trūksta.

Bet noroms-nenoroms reikia pasakyti, kad tie žodeliai pasiliko tikrai ant popieros, nes tuojaus po susivažiavimui "Draugo"*) redaktorius patalpino raštus tų bendradarbių, kurie nepatinkamus sau asmenis išvadino "Pasiutusiu Mula"; vėliaus pats redaktorius pradėjo pravardžiuoti nekuriuos "aklais", "neišmanėliais" etc. "Kovoj" pasirodė įvairūs apkrikštijimai tautiečių, galop išniekinimai viso to, kas yra tautiška. "Lietuvoj" perdėm netrūko nė polėmikų, nė monologų, nė kitokios rūšies "dailraščių". Na, ant galo, kas gal suskaičyti....

Dabar, nors trumpai žvilgterėkime į tų laikraščių, kuriuose tilpo "nešvarūs" raštai, redaktorių etiškumą bei pažinimą, kas tai yra "teisybė", "geras" ir "padorumas", arba, ką reiškia daryti bei elgtis "gerai", "teisingai" ir "padoriai". Čionai statome tik klausimus, nes tikime, kad redaktoriai ir skaitančioji laikraščius visuomenė atsisakys ant jų ir supras kame dalykas, t. y. redaktoriai (žinoma, tik tie, kurie yra kalti) pamatys, kad jie visiškai nepildo savo nutarimų, o visuomenė, — kaip tie redaktoriai yra susipažinę su etika ir kas yra kaltas, jeigu laikraščiai yra nepapuošti "gerais" ir "teisingais" raštais, bet "šlykščiais" ir "melagingais" šlamštais.

Ar supranta, nors ką reiškia žodis *etika* to laikraščio redaktorius, kuris talpina tokius burnojimus, kaip "Pasiutęs Mula", "aklas", "neišmanėlis", etc.?

Ar etiškai elgiasi tas redaktorius, kuris talpina tokias kritikas, kurių rašėjai nekritikuoja straipsnį, bet straipsnio autorių, apkraudami jį visokiomis neteisybėmis, melagystėmis ir nepadoriais žodžiais?

Ar pildo Laikraštinių Susivažiavimo nutarimus tų laikraščių redaktoriai, kurie talpina įvairių-įvairiausių rūšies raštus, kuriuose šmeižiama asmens, kurstoma vieni prieš kitus? Ar tai etiška ir protinga talpinti į laikraštį tokį raštpalaikį, kuriame vienas, turėdamas ant ko-nors kerštą, aną iškolioja? Argi jau mūsų laikraščiai tik dėlto yra išleidžiami, kad susipykę asmens, užuot išsikalbėti savo nepadorumus per laiškus ar stačiai susiėjus akis į akį, turi užimti vietą laikraštyje, idant išsikolioti?

Nuo savęs pridurtume, kad anaipatol ne. Juk tokiuose raštuose nėra nė krislelio etikos, t. y. "teisingų", "gerų" ir "padorių" išsireiškimų arba pamokinių.

*) Tų laikraščių, kuriuose tilpo tos rūšies raštai, numerų ir tų raštpalaikų antgalvių čia visai neminėsim, kadangi tų nešvarumų būtų net keli vežimai, taigi neturiu nė vietos, nė laiko, kad juos visus čion surašyti, bet jeigu kas reikalaus,—alei vieną paminėsiu.

Kas gi gali nušluoti nuo mūsų laikraščių tuos juodus plėmus? — Redaktoriai. Bet iki jie pradės judinties prie to taip svarbaus darbo, laikraščių leidėjai turėtų juos paraginti. Ir tai, laikraščius perka visuomenė, nes jinai skaito juos; ji savo pinigais suteikia galę išleistoju išleisti laikraščius; jos pinigais yra apmokama redaktoriams, — todėl leidėjų pareiga tēmyti, kokį laikraštį jie išduoda visuomenei: ar papuoštą gerais, teisingais raštais ar — polemiskais, šlykščiais šlamštais. Jeigu laikraštis išeina papuoštas šmeižimaisi pavienių asmenų, tad leidėjui turi būt aišku, kad to priezaščia yra redaktorius; tada leidėjo pareiga yra paraginti savo redaktorių, kad jis to liautųsi arba pasimokytų *etikos*.

Galiop dar turiu pasakyti, kad augščiau paminėtas prievoksmis *teisingai* reiškia, jog koks-nors veikimas turi būti atliekamas pagal taisykliškus įstatymus; *gerai* reiškia, jog tas-pats veikimas turi būti užbaigtas arba atliktas pagal tuos pačius įstatymus.

Kadangi redaktoriai (ir leidėjai) susivažiavę išdirbo šiokius-tokius įstatymus ir programoje išgarsino laikraščiuose, kaip taisykliškus, kad reikia laikraščiuose talpinti tikrai etiškus, t. y. teisingus, gerus ir padorius raštus, todėl privalo neužmiršti, kad gavus rankraštį, nors jis būtų iš dalies ir "teisingas", reikia neatbūtinai jį peržiūrėti, ar jis yra "geras". Čia redaktorius turi būti atmerktomis akimis ir tyru protu, o ne užsimerkęs apsvaigėlis nuo "šmičkės", kaip nekuriuos žinau.

Dar turiu pridurti, jog šitame rašynėlyje aš nenoriu ir nebandau mokyti redaktorių ar kitą ką; mano noras yra parodyti jiems, kaip jų redaguojami laikraščiai atsiliepia ant visuomenės, kada jie, (redaktoriai) nesuprasdami, ar greičiau nenorėdami suprasti etiškos laikraščių pusės, paverčia laikraštį į šmeižikų įrankį ar tarpininką. Man rodos, jog ne mano pareiga mokyti redaktorių etikos; aš skaitau sau už pareigą tik patarti, kad jie patįs jos mokytųsi. Ir išties, jeigu jie taip darys, atneš daug gero ne tik visuomenei, bet ir patiems leidėjams, nes skelbiančius — "teisybę", "gerą" ir "dorą" laikraščius, pamėgs kiekvienas lietuvis.

Straipsnio autorius per daug pesimistiškai žiūri į mūsų laikraštiją, kuri ištikro ne žemiau stovi už rūsų, lenkų ir kitų laikraštiją iš etiškos pusės. Kas link neteisingos kritikos ir ypatiškungų, tai jais kartais papuošiama ir pažangiausiųjų tautų perijodiška literatūra. Red.

Miela man sapnuoti.

Miela, linksma man sapnuoti
Grazią šalį — Eldorado;
Lekia ten sapnai sparnuoti,
Jieško to, ko nieks nerado.

Miela man tenai įžengti
Į jos puikią, tylią pilį—

Skausmo ten galiu išvengti
Ir nejausti skaudų gylį.

Jos grožiu apsisvaiginus, —
It išgėrus saldaus vyno;
Tarsi Meilę apkabinus,
Rodos, sėdi prie gėlyno.

Miela man — širdis pujoja,
Jaučiu mylimos veidelį.
Vis svajoja, tik svajoja,
Glaudžia karštąjį veidelį.

O gėlynas ir mėnulis
Spinduliais, kvapsniu papuošia,
Rodos motė ir tėtulis
Linksmą puotą mumis ruošia.

Linksmi šokam ir dainuojam,
Apsiglėbę ilgai tylim...
Vienas kitą išbučiuojam—
Karštai vienas kitą mylim.

Miela, linksma man sapnuoti,
Glausti mylimą veidelį...
Lekia ten sapnai sparnuoti,
Taakiai lanko jos butelį.

Menkutis.

Mokslo trupiniai.

Kokiu budu mes žinome apie senoves gyvybę?

Kaip užsiliko gyvūnų liekanos po jurėmis?

Antra ir tai geriausia vieta senosios gyvybės liekanų užsilaikymui yra jurės, kurios iš šio atžvilgio lošė ir dar tebelošia daug svarbesnę rolę, negu sausžemis. Jurės yra svarbesnė tam vieta ir dėlto, kad jose gyveno pirmoji gyvybė; iš čia gauname pirmutinius ir seniausius gyvybės likučius, kurie duoda pamatą žemės istorijai, gyvūnų ir paties žmogaus evoliucijai. Čia nemanau pasakyti, jog pirma gyvastis atsirado jurėse, vienok ir neužginsiu, kad ji pirmiausiai atsirado pagal jures.

Visų ūpelių ir ūpių galutinė stotis yra jurės: mažas ūpelis įteka į upę, o ta į dar didesnę upę; o paskutinė upė neša į jures vandenį visų savo ūpių ir upelių. Ūpė, įplaukdama į jurės, nemažai įneša su savimi smilčių ir kitokios medegos. O jurių vanduo, kaipo didžiausio rezervuaro, stovi ant vietos ir įneštos smiltys nusisėda ant dugno. Nusisėsdančios smiltys per ilgą laiką sukietėja ir padaro storus skalų slogsnius. Jurių gyvūnai, kaip ir visi kiti, yra mirtingi ir, atgyvenę savo amžį, turi užleisti vietą kitiems. Miręs gyvūnas, jeigu netampa suėstas kitų gyvūnų, smenga ant dugno ir esti apneštas smiltimis, kurios suakmenėdamos neduoda sugesti tam gyvūnui. Šie apsireiškimai atsitinka netoli krašto, bet ir ne prie pat krašto jurių. Viduryj jurių tas negali atsitikti dėlto, kad ten nebegali būti nuneštos smiltys, nes pertoli, ir upės bėgis nebeturi tiek spėkos, kad sugėbtų nunešti savo įtalpą į vidurį jurių. Prie pat

krašto negali būti dėlto, kad smiltys per šiurkščios; žvirgzdai ir akmenėliai negali gerai suakmenėti į vieną dėlei savo stambumo, ir mirusių kūnų neužlaiko nuo puvimo.

Toliaus, atkreipia mūsų atidą žemės drebėjimai, kurie atsitinka, kaip ant sausumos, taip ir po jurėmis. Ištikus žemės drebėjimui ant sausumos, jis pridaro daug triukšmo: drasko namus, naikina gyvybę, padaro didelius plyšius žemėje ir tt. Jeigu toks drebėjimas ištinka jurėse, jis esti dar labiau pražutingas. Tos apygardos gyvūnai būva užmušti smarkių jurių dugno susijudiniu ir staigiu suvirpėjimu vandens, kuris išplauna gyvūnus ant krašto, kur jie tankiai tampa apnešti žemėmis, bet neretai ir ant vietos lieka užkloti dumblais.

Laike didelių audrų ant jurių, kada vanduo su įsiutusia spėka yra nešamas skersai ar išilgai vandėnyno, kada tai pasikelia milžiniški vandens stulpai su neapsakoma spėka ir greitumu, tai vėl grimzda, tada jau nebegali išsigelbėti nė nariausi marių gyventojai. Jie esti priplakami prie pakrančio ir užnešami dumbalais.

Jurėse dar randame vieną apsireiškimą, aiškinantį mūsų dalyką — tai vulkanai. Vulkanai, kaip ant sausumos, taip ir jurėse, tankiai ištinka, tik jurių vulkanas pražutingesnis, negu sausumos. Kada atsitinka vulkano išsiveržimas ant jurių dugno, jis savo karšta lava, garu ir vulkaniškomis dulkėmis visą apygardą paverčia į didžiausį mišinį, kuriame gyvūnai tūkstančiais žūva. Po tai katastrofai viskas pradeda nutilti ir išmestos vulkano dulkės nusisėda ant dugno, užklodamos žuvusius gyvūnus. Vėliaus, nusisėdusios dulkės sukietėja ir pavirsta į skalą, kurioje ir užsilieka užkasti organizmai.

Augščiaus matėmė, kokiais būdais organizmai gali užsilaikyti nuo supuvimo, bet tas, anaipol, dar nereiškia, kad kiekvienas gyvūnas, sykį papuolęs į augščiaus minėtas sąlygas, turėjo užsilaikyti nuo supuvimo, kaipo iškasama liekana. Gal iš šimto arba iš tūkstančio gyvūnų terandame tik vieną liekaną, o kartais gal nė to nepasiseka rasti. Bet visgi, pagal daugumą iškasamų liekanų, galima spręsti apie skaitlių ir būdą buvusių gyvūnų viename ar kitame perijode.

Čia bus proga pakalbėti, nuo kurio laiko ir kokios organizmų dalys galėjo užsilaikyti iki mūsų dienų. Pirmutinė gyvastis buvo ne tik viencėlinė, bet ir primityviškiausio (paprasčiausio) kūno sudėjimo. Panaši gyvastis mirusi negalėjo užsilaikyti, nes jos kūnas, neturįs kietų dalių, kaipo kaulų, galėtų susinaikinimo išvengti tiktai išimtinai patogiose sąlygose. Taigi iškasamos liekanos mums žinomos tiktai iš tų laikų, kada gyvybė jau turėjo kietesnes kūno dalis. Bet ir pirmosios iškasamos liekanos atsižymi savo neaiškumu ir nepilnumu; kartais vietoje kūno dalies yra randama vien tik antspauda, kuri irgi yra svarbi liekana. Toliaus, skaitlius jų (liekanų) didinasi ir užsilieka kūno dalis kas sykis vis labiau sudėtinės pakol neprieiname prie dabartinių mūsų augmenų,

paukščių gyvulių ir, ant galo, paties žmogaus. Ta gyvybė užsilaikė žemės sluogsniuose ir kuo sluogsnis guli žemiaus arba giliaus, tuo jis užlaiko senesnės gyvybės liekanas.

Dabar matome, jog geologas, atsivertęs knygą, susidedančią ne iš popieros lapų, bet iš sluogsnių mūsų žemės, gali skaityti beveik visą istoriją nuo gyvybės atsiradimo ant mūsų žemės kamuolio iki šiai dienai. Jis tvirtina mums, jog kiekviena augštesnė gyvybės forma išsivystė iš žemesnės, o ta iš dar žemesnės ir toks besivystymas evoliucijos keliu nuo žemesnės formos iki augštesnės tęsiasi, pakol nepasiekė dabartinio žmogaus išvaizdžio, kuris šiandien yra augščiausiai išsivystęs iki šiam laikui gyvūnas.

[Užbaigta].

S. Biežis.

Gyvasties pradžia ant žemės.

Gyvybė galėjo dasitekti ant mūsų žemės nuo kitų planetų.

Kaip į gyvastį nežiūrėtum: pesimistiškai ar optimistiškai, gyvasties klausimo studijavimas visados bus žingeidžiausiu protui dalyku. Nė vienas kitas klausimas nesuteiks tiek mįslių, kaip tas.

Kokiu gi būdu galėjo gyvastis ant žemės atsirasti? Įvairiai į tą klausimą atsakoma. Galingi mislotojai, kaip Kant, Kelvin ir kiti mano, kad gyvasties gemalai atėjo ant žemės su aėrolitais (orakmeniais) iš kitų kokių tolimų pasaulių. Tačiau nelengva buvo atsakyti, kaip gyvastis iš ten galėjo būt ant mūsų žemės atnešta per tuščias ir labai šaltas erdves.

Naujieji ištyrinėjimai, vienok, pradėjo mesti šviesos spindulius ant tų painių klausimų.

Tuščios erdvės veikmė ant daugumos bakterijų prie 0° temperatūros, kaip dabar žinome, nesunaikina bakterijų gyvybės ir tikrai palaiko ją. Šaltis ir tuštuma vien tikrai laikiniai sulaiko gemalų vaisinimąsi, kuris po dideliu metu skaitliui gali atsinaujinti su tuom didesne spēka, kada bakterija galiausiai, po neaprybotam plojojimui erdvėse, ateis į kokio-nors dangiško kūno atmosferą, tinkamą jos plėtojimuisi. Tai gi tarpžvaigždinės erdvės yra kelias, atsakomas gyvybės persikėlimams nuo vienos saulės sistemos ant kitos, nuo vieno žvaigždyno ant kito.

Pastarųjų laikų išradimai iš atžvilgio į šviesos veikmę daleidžia mums prisiartinti prie mūsų užduoties išrišimo labai paprastu būdu.

Saulė pritraukia ir laiko savo pritraukimo jėga erdvėse tikrai tokius kūnus, kurie turi žymų didumą ir svarumą. Kada kūnas mažėja, atstumimas, paeinąs nuo saulės spinduliu, pradeda stipriau veikti ant ant to kūno; tas veikimas, turbūt, išaiškina kometų uodegų pasidarymą. Kas link begaliniai mažų kūnų, turinčių savo diametre vos mažutėles milimetro dalis, tai saulės spinduliai juosius svedžia į tolimesias erdves, kol jie susirenka į gumulą su kitomis kosmiškomis, visatiškomis, dulkėmis ir nėra išnaujo pritraukiami didžiųjų dangaus kūnų.

Tame procese filosofas Nietzsche mato panašumą

į žmonių draugiją, kur mažučiai ir beturčiai taipgi yra bloškiami į tamsą ir šaltį; bet nedaleistina, kad gamta sektų čia Nietzsche's doktriną (mokymą), nes tikrai-ką aprašytas apsiereiškimas paeina vienatiniai nuo elektro—magnetiškos saulės šviesos veikmės, kaip tai garsus Maxwell darodė.

Taigi dabar jau suprantama, kokiu būdu buvo galima gyvybei tapti persiūstai nuo vienos saulės sistemos ant kitos. Reikalinga tik, kad kokioje-nors atokioje erdvės dalyje, arti Sirijaus arba ir toliaus, būtų buvusi kokio planeta, kurios atmosfera būtų turėjusi mikroorganizmus. Tie organizmai tad buvo pasiūsti į aną ilgą letargišką kelionę, pasidėkavojant arčiausios saulės veikmei; tatau negali būt sunkių užmetimų nuomonei, kad pirmas gyvasties gemalas atkeliavo ant žemės šiuo keliu.

Evoliucionistai.

Ar tai galima, kad paprastas mikroorganizmas, su radęs patogią vietą savo gyvavimui ir bujojimui, būtų galėjęs išsivystyti į turtingą ir taip įvairių gyvūnų ir augalų gyvenimą? — Taip, atsako evoliucionistai.

Maž-ne kiekvienas yra girdėjęs apie tą įstabią doktriną, kurios teisingumas kasdiena vis aiškiau ir aiškiau yra darodomas. Ačiu tai teorijai, nėra reikalo daugiau tikėti į atskirų kiekvienos atskiros veislės sutvėrimą; ačiu tai doktrinai, matome, kaip per paprastų gamtos įstatymų veikimą, pavienė cėlė, pereidama puikią, kad ir ilgą, laipsnių eilę, po ilgų amžių išsivysto į nuostabias Beethoveno arba Newtono smegenis.

Klausimas apie įvairių veislių prasidėjimą buvo apsuptas tamsiausios nežinios ūkais, pakol Lamarcko ir Darwino genijai neišblaškė jų; tada tai naturališkas (gamtiškas) visų gyvų ėsybių išsivystymas apsiereiškė aiškus, visame savo harmoniškame, kiekvienam suprantamame paprastume. Žmonija, iš pradžios apjakinta ir prislėgta ta nauja šviesa, bailiai, povaliai ėmė prisiziūrėti jai, bet pagalios priprato ir pamatė, iš kur turi laukti varginančių ir opių klausimų išrišimo.

Dabar mes priėjome prie išvedimo, kad visi pasaulio organizmai paeina iš vienos cėlės. Bet kaipgi ir iš kur ta gyva cėlė atsirado? Iš atžvilgio į tą klausimą teologas nesutinka su biologu. Biologas griežtai tvirtina, kad gyvastis nė kiek nemažiau paeina iš medžiagos, kaip gėlės kvėpėjimas—nuo pačios gėlės. Jis, pertatai, tiki, kad gyva cėlė yra tai molekuliariška budavonė, kuri gamtiškai pasidaro prie tam tikrų fiziškai-chemiškų sąlygų, ir dar, jis yra įsitikinęs, kad kada-nors mes galėsime padaryti gyvybę mūsų laboratorijose.

Aš netvirtinu fanatiškai, kad teologai klysta, kada jie įkalbinėja sau ir kitiems kitokių, negu medžiagiškų, spēkų būtybę, bet biologai, kurie paprastai būna puikiausiai ištyrinėtojai ir tēmytojai, atvirai priešinasi dvasiškoms teorijoms apie gyvasties kilmę.

Tikime, jogei, laikui bėgant, mokslas pasakys, katra tūdviejų teorijų teisingesnė, ir išaiškins ateities

gentkartėms tą mažą apsireiškimą, kurį mes vadiname "gyvybė".

Alyras.

Iš Lietuvos.

Vilniaus Mokytojų Institutas.

"Vilties" No. 85 p. A. R. rašo, jog lietuviams neužsimoka įstoti į Vilniaus Mokytojų Institutą, nes jo aukletiniai negali gauti vietos Lietuvoje.

Toliau p. A. R. rašo, kalbėjęs su vienu šįmet baigusiu institutą, ir šis būk išsitaręs greičiau sutiksiąs tarnauti Sibirijoje (delei didesnės algos), negu Baltrusijoje (?), arba Lietuvoje.

Žinoma, negavus niekur vietos, reikėtų keliauti ir Sibirijon (duona reikalinga). Su p. A. R. tegaliu sutikti viename: vietų lietuviams-mokytojams miesto mokyklose pačioje Lietuvoje nedaug; betgi iš išėjusių institutą įsiveržė į Kauną, ir ten apsigyvęs, nors Lenkijoje galėjo gauti daug geresnę vietą; antras gi, jeigu negaus vietos Lietuvoje, tarnaus Latvijoje, bet ne Sibirijoje ar Baltrusijoje.

Manau, kad p. A. R. ne viską suprato iš pasikalbėjimo su "baigusiu".

A. Š.

Mscibovas.

Gard. g. Liepos 25 d. pašvęsta kertinis akmuo naujos sumanytos bažnyčios. Špitolėje, kur klebonas gyvena, sudegus klebonijai, per pietus kalbėta kalbos, Labiausia man širdin įsmego vietinės bažnyčios koliatoriaus p. Talačkos žodžiai: "Sugrįžau Lietuvon iš Lenkijos, čia tesijaučiu tarp savųjų. Esu kūnu ir dušia lietuvis, mano gįslose teka lietuvių kraujas...." Tie žodžiai taip sujudino mane, esant tarpe kitaip manančių ir baltrusių krašte, jog norėjau ištiesti jam ranką ir tarti lietuviškai: "Sveikas, Broli!", bet susilaukiau, nes jis... nesupranta...

J. Augštuolis

(Iš "Vilties.")

Rozalinas.

Panev. pav. Čion pastatyta nauji mediniai namai 2-klesinei mokyklai. Buto pastatymas parėjo valščiui apie 6 tūkstančius rublių. Užtaigi dabar turim gražų, 2 gyvenimais rūmą mokyklai, kurs dabina visą miestelį. Apačią užima mokytojams kambariai, viršų gi pati mokykla. Kambarių 1 mokytojui keturi, antramjam ir trečiamjam po 3 ir dar virtuvė. Kambariai mokyklai tėra tik du, nors labai didi ir šviesūs, gali talpinti lig 200 mokinių. Jeigu direkcija šį metą atidengtų čion dviklesę mokyklą, tai atsivertų nauja vieta mokytojais (nes norima, kad viena iš mokytojų būtų moteriškė), geistina būt, kad užimtų tą vietą lietuvių. Pirmuoju mokytoju turbūt pasiliks vienklesės mokyklos baltgudys Pozniakas, kurs jau suvirš 10 metų čion mokytojauja; antru yra lietuvis Požemeckas,

kurs su laiku žada mesti mokytojavęs, o dabar knisas vien po knygas. Vieta čion graži: iš vienos pusės jaunas pušynas, iš antros — upė Daugovėnė.

Magdelė.

(Iš "Mokyklos.")

Subačius.

Kauno gub. Per laikraščius girdėtis tai šian, tai ten lietuvių vakarai, o Subačiaus "Šviesa" ne tik nerengia, bet jau nė nebesvajoja apie vakarą: mat, pas mumis labai yra sunku gauti leidimas nuo gubernatoriaus. Tai dar tik pusė bėdos, bet nuo klebono gaut leidimas — tai visa bėda. Kaip pereitais metais brangiai vakaras atsiėjo per klebono (mat, "Šviesa" esant, girdi, bedieviška draugija ir klebonas ten nedalyvauja) priežastį, atnešdamas nemaža nuostolių, tai šia vasara jau nebebus vakaro. Labai gaila, kad net vakaro neįstengiama surengti.

Šilko Gvazdikelis.

Šiauliai.

Vėl krašto kultūrai naujas pavojus grąšina, pavojus ypač skaudus, jog ateina iš nelaukiamos visai pusės: didžiausią dalį — arti 3 tūkstančių dešimtinų — priklausančios senajai grapienei Zubovienei — Šiaulių Ekonomijos žadama parduoti valstiečių bankui, kuris, žinoma, tvirtai prisilaikydamas savo dabartinės kolonizacinės politikos pasiskubins iš visų pusių miestą apsupti naujasėdijomis. Ir sunku dabar pasakyti, ką čionai daugiau kaltinti galima: ar tuos, kurie aplinkybių prispirti turi kuogreičiausiai šiokių ar tokių būdu likviduoti didžiausią Ekonomijos dalį ir nustoję vilties išparceliuoti žemę vietiniams valstiečiams, žada ją valstiečių bankui parduoti, ar tuos lietuvius, kurie galėdami tą žemę mažais plotais išpirkti, ramiai sau laukia, kaip ant jų išsėdėtos, išpraktuotos žemės, įsišaknys svetimieji... O visgi noriu dar tikėti, jog tasai smūgis dar gali aplenkti, nes tarp žmonių tą dalyką vest galinčių ir manančių, greta visai mums svetimų, randu ir tokius, su kuriais ikišiolai greta mėginom tiesti mūs jaunosios kultūros takus...

Visgi tikiu, jog pelenai didvyrių-nenuoramų, radusieji sau atilsį Siberijos laukuose, kaulai kankinių, su kuriais jiems kadais senai-senai prisieidavo kartu svajoti apie šviesesnę šalies ateitį, nurodys jiems, įkvieps jiems sveiką mintį, pastūmę jų energiją prie išgelbėjimo to žemės ploto... Vagabunda.

(Iš "Lietuvos Žinių").

Lietuviai Amerikoje.

Mahanoy City, Pa.

Dar nežinia kurion pusėn pakryps parapijos reikalai; tikimės greitoje ateityje turėsime progą dasižinoti.

Mūsų kleboną kun. Pautienį reikia priskaityt

prie progresyviškųjų vyrų. Jis lietuviams čion daug gero yra padaręs; pas jį lietuviai visados galėjo rasti teisingą patarimą: savo pamoksluose visados ragindavo prie blaivystės, prie vertelgystės; visados akindavo lietuvius eiti su reikalais pės savuosius. Tiesa, jis nelabai užkentė tų, kurie buvo priešingi jo nuomonėms. Kada SLA. per pusę plyšo, tai tuos, kurie laikėsi tikrojo SLA. kelio, viešai vardais ir pravardėmis iš sakyklos apskelbė, liepdamas kitiems saugotis tokių tikėjimo priešų, bet keletą metų vėliau jis perstojo buvęs SLA. priešu.

Mahanoyiečiai kun. Pautienių laiko paguodonėj. Kaip vyskūpas buvo perkelęs jį kiton parapijon, daugumas parapijonų apgailestavo, netekę savo vadovo. Dabar, kilus ergeliams tarpe parapijos ir vyskūpo, kun. Pautienius pripažįsta, kad vyskūpas negerai elgiasi, ardydamas ramumą ir tvarką, nuo pat susitvėrimo užvestą; bet nežinia, dėlko šiuom tarpu taip uoliai stoja už vyskūpo pusę, apleisdamas savo parapijonus, kurie jį taip nuoširdžiai guodojo. Berods, jeigu akiai nesilaikys vyskūpo pusės, tai gali netekt vietos, o pagaliaus ir kuniginių tiesų; tą parapijonai gerai supranta, bet visgi nereikėtų drumst vandenį, nereikėtų vaikščiot ir rinkt parašus nuo žmonių, kad, pristoję ant vyskūpo visų paduotų padavadyjimu, atsižadėtų savo nuosavybės, sutiktų mokėt didesnes mokestis ir tt. Jeigu jau negali lietuviams nieko gelbėt, tai geriau būt sau malšiai žiūrėt, kas iš to visko išeis; kitaip, tie parapijonai, kurie šiadien taip guodoja savo vadovą, pradės kreiptis į kitą pusę.

Nepridera kunigui vaikščiot po smukles ir niekint parapijos komitetą; jeigu parapija tą komitetą sau išsirinko, tai, turbūt, jis jai geras, o jeigu jį niekini, tai niekini visą parapiją.

Jeigu mūs kunigas būt su mumis, tai mes jo neapleistume. Žinom, kad teismas turės pripažint parapijai bažnyčią, žinom, kad vyskūpas, pralošęs su mumis, bandys nuo mūs atimt kunigą, bet jeigu kun. Pautienius bus mūsų vadovu tokiu, koku jis buvo likšiol, stovės už lietuvių pusę, kaip likšiol mūs reikalus gynė, mes jo neapleisim: jis galės pasilikti su mumis kol gyvas, męs nesibijom vyskūpo, nors jis mus nuo savęs pastumtų — mums su savo vadovu būtų gerai ir be vyskūpo tarpininkystės. Laiškykimės tik tvirtai vienybėje, o pergalė bus mūsų puseje.

A. B. Strimaitis.

New Haven, Conn.

Rugsėjo 3, 4 ir 5 buvo čia fėrai su balium ir koncertu, parengti DLK. Vytauto dr-tės ir Liet. Ūkėsų Kliūbo. Svarbiausia bus paminėti koncertą:

Pana B. C. Montvydaitė paskambino ant piano "Sorella", "Flower song" ir "Varpelis"; pastarasis geriausiai nusisekė ir žmonėms labiausiai patiko. Piano muzikai buvo netikęs, nes beveik trečios dalies balsų nebuvo.

Vietinis choras, susidedantis iš jaunų mergaičių, sudainavo gana puikiai šias dainas: "Viltis", "Per-

siskyrimas su tėvyne", "Miels kvietkeli", "Kur bėga Šešupė" ir "Onytė".

Pana M. Valinskaitė deklamavo "Apleistas"; V. Greiviukas — "Vargas" ir "Aukauju jauniems inteligentams". Marė ir Jonas Kazlauckučiai sudainavo "Tasai žmogus besmegenis". Taipgi deklamavo panelės O. Jasinskiūtė ir Grabauckiūtė.

Prakalbos irgi buvo: pirmas kalbėjo A. J. Šunskis iš Union City, Conn. Apie ką jis kalbėjo, sunku pasakyt. Antras kalbėjo K. Liutkus iš Meriden, Conn. Jo kalbos tema: "Žvilgis į mūsų organizacijas". Pirminė visas organizacijas, gyvuojančias Amerikoje; iš tų visų esą svarbiausios, tai SLA. ir TMD.; prie pastarosios kvietė rašytis visus.

Viskas gal būtų gerai nusisekė, jeigu patįs rengėjai būtų pasirūpinę tvarką užlaikyti geriau, neduodant lakiot ir rėkaut svetainėje mažiems vaikams, kurių buvo apie 5 tuzinus. Apart mažų darė betvarkę kai-kurie ir dideli, gerai prisitraukę rudžio.

Iki koncertas pasibaigs, reikėjo laikyt uždarytą smuklę. Ištikro, dar tokios betvarkės niekur nesu girdėjusi laike koncertų, ar šiaip jau svarbių susirinkimų. Vienas draugas iš Bridgeporto neiškentęs pasakė viešai, kad Afrikos giminės užsilaikytų geriau, negu New Haveno lietuviai.

Visas tų trijų dienų pelnas eis ant statymo svetainės; tik tas ir pagirtina.

Kaip girdėti, čia kelios pirmeiviškesnės moterįs rengia geresnes prakalbas, kur, turbūt, pribus Dr. J. Šliupas. Labai geistina!

M. G. Paukščiūtė.

New Britain, Conn.

Rugp. 29 buvo parengtos vietinės TMD. 23 kuopos prakalbos su tikslu paminėjimo 500 metų sukaktuvių kovos ties Žalgiriu. Jeigu ne minėta kuopa, tas būtų pasilikę užmiršta pas New Britaino lietuvius.

Už vieną dalyką laike prakalbų galima padaryti patėmyjimas: vietoj geros ir moksliškos literatūros vien tik "Dagis" buvo pardavinėjama. Na, kiek iš tokio laikraščio gali žmonės gaut apšvietos, lai sprendžia skaitytojai.

Pirmiausiai kalbėjo vietinis klebonas kun. J. Žebrius apie kovą ties Žalgiriu. Nieko ypatingo pasakyt nebuvo.

Po kun. Žebriui kalbėjo p. Baltrukonis iš Waterburio, Conn., kuris savo trumpoj kalboj apibėgo TMD. reikalus.

Ant galo kalbėjo TMD. pirmininkas p. Jonas V. Lutkauskas, kuris apibrėžė mūsų ties Žalgiriu pilnai ir istoriškai, už ką publika suteikė gausų delnų plojimą. Paskui kalbėtojas nurodė reikalingumą įsteigti Vilniuje Tautišką namą ir paragino aukauti tam tikslui. Surinkta aukų \$20,00 su viršum. Toliaus paaikino publiką darbuotis lietuvių Amerikos ateičiai. Atkreipė atidą į apšvietimo būtinumą kiekvienam. Pastarė steigti lietuviškas mokslaines Amerikoje; nupeikdamas amerikoniškas mokyklas, pasakė, kad lietuviai

iš tokių mokslinių jokios naudos negalėsia turėti; su tou galima nesutikti.

Potam priminė apie SLA., kad toji didžiausia lietuvių organizacija yra susitvėrusi apšvietos platiniui ir našlaičių sušelpimui, išskiriant narių posmeritines. Kalbėtojas išreiškė didelį papeikimą Conn. valstijos SLA. nariams už jų konferenciją, buvusią rugp. 14 š. m., kur nutarta laikytis senos SLA. konstitucijos. Kalbėtojas matė tame griovimą Susivienijimo.

Užbaigdamas savo kalbą, nupeikė šiandieninę kapitalistišką tvarką ir ragino darbininkus visados balsuoti už socialistų partijos kandidatus, kuri yra darbininkų partija ir kuri tik viena galinti darbininkų reikalus patenkinti; pasisakė ir pats kalbėtojas, kad esąs savo prote socialistu, ir visados balsuojąs už tą partiją.

Man čia pasirodė akyva, kad p. Jonas V. Lutkauskas visoj savo prakalboj tautiškus reikalus pastatė pirmiausioje vietoj, o, užbaigdamas kalbą, pasisakė esąs socialistu!

Matyt, kalbėtojas nesilaikė to apie socializmą siauro supratimo, sulyg kurio kuogreičiausiai reikia atsimesti nuo tautystės. Kas užmes Dr. Šliupui patrijotizmo stoką? O jis irgi nesipriešina galėsiančiam įvykti socializmui. Red.

K. Senkus.

So. Boston, Mass.

Rugs. 6 Dahlgren salėje laikė prakalbas Dr. J. Šliupas ir p. Bagočius.

Pirmas perbėgo svarbiausius atsitikimus lietuvių istorijoj nuo seniausių laikų; pasakė, kad lietuviai buvo tai pirmi baltveidžiai žmonės ir kad jie pirmi prisijaukino žirgą ir pramokino Europą žemdirbystės. Senovės lietuviai, sako kalbėtojas, apart daugelio gerų pusių turėję kai-kuriuos ir blogus įpročius — vaidus tarp savęs kelti ir svaiginančius gėrimus vartoti.

Apleidus vėlybesnės istorijos bėgį, kuris daugumai žinomas, trumpai paminėsiu tuos dalykus, kuriuos Dr. Šliupas pajudino ryšyje su kasdieniniu gyvenimu:

Organizuoto tikėjimo, kurio dabar daugumas laikosi nepripažinti, užlaikant proto ir širdies tikėjimą; tikėti taip, kaip kas jaučia savo prigulmingumą nuo Augščiausios Ėsybės; neklausyti varžymų, kokius kunigai stengiasi uždėti ant žmonių protų, užgindami jiems pažangių raštų skaitymą ir niekindami evoliucijos teoriją — tą išrišęją painiausių klausimų paličiančių gyvasties ir visuomenės išsivystymą

Nelygus turto padalinimas skriaudžia darbininkų klesą, bet toji turi uoliai kovoti, kad pagerinus savo būvį. Gal socializmas dar ir negreit įvyks, gal jis bus kitoj formoj, negu mes jį dabar sau persistatome, tačiau turės ateiti gadynė, kada turtų padalinimas bus maž-daug lygus. Nereikia griaut ir naikinti dirbtuvių su mašinomis, nėra jos palengvina darbą ir padidina jo produktyviškumą. Kapitalas reikalingas. Piktas slepiasi ne kapitale ir ne techniškuose išdirbys-

tės įrankiuose, bet netikusiam to kapitalo ir tų įrankių vartojime.

Mokykimės amatų, griebkimės vertelgystės.

Mes turime geisti laimės čia ant žemės; juo arčiau busime susirišę su žeme, josios reikalais ir žmonėmis, juo busime laimingesni. Kunigams gi ir vienuoliams su seserims velijame dangiškos laimės.

Turime padėti kovoti moteriai už tiesų lygybę, už josios emancipaciją; mes lietuviai lygšiol žiūrėjome į moterį, lyg į žemesnį už vyrą sutvėrimą, bet ji lygiai su vyru yra svarbi žmonijos vienutė.

Mes, datyrę ant savęs maskoliškosios vergijos sunkumą ir apsigyvenę šioje laisvės šalyje, turime budėti, kad šis kraštas nepatektų į despotišką srovę. Mums reikalinga tapti šios šalies ūkėsais, idant galėtume dalyvauti jos politiškame gyvenime. Ūkėsais tapę darbininkai privalėtų balsuoti už tam tikrą darbininkų partiją, kuri pagelbėtų jiems pagerinti savo būvį.

Nors Dr. Šliupas kalbėjo arti 2 val., vienok žmonės neparodė neramumo ir, matomai, buvo užganėdinti.

Antru kalbėtojum buvo p. F. J. Bagočius; kalbėjo gerai, tik gaila, kad apie tą-pat, apie ką ir pirmasis kalbėtojas; mat, pasivėlino ir nežinojo, apie ką buvo kalbėta pirm jo. Vertėtų kalbėtojams išanksto susižinoti, apie ką kuris kalbės, idant nevesti žmonių į snaudulį arba nekantrybę.

Keptos Organista.

Export, Pa.

Angliakasių straikas, prasidėjęs penki mėnesiai atgal vis didinasi. Persergime, kad niekas nevažiuotų čia jieškoti darbo. Tariame širdingą ačiu sekančioms mus sušelpusiems labdariams:

Gedimino Dr-ei iš Pittsburg, Pa.,	ką paaukavo	\$10,00.
Liet. Moks. Dr-stei iš Pittsburg, Pa.,	„	\$25,00.
Juozui Tumavičiui,	„	\$5,00.
P. W. Obiecūnui W. Co.,	„	\$5,00.
T. Venclovui,	„	\$2,00.
J. Kazlauckui,	„	\$1,00.
T. Šertvičiui,	„	\$5,00.
K. Baciui,	„	\$1,00.
B. Vaišnoraui,	„	\$1,00.
ir A. Masaičiui, J. Bikinui, J. Ambrazui ir S. Kirmiu- nui, kurie paaukavo po 25c.		

J. Zutelis, kas.,

V. Tutlis, sek.

Iš Suvienytų Valstijų.

Daugiausia neramumų konservatyviškas Taftas turi už įstatymus apie muitus; spiriamas iš visų pusių prie sienos, jis mano padaryti revoliuciją tuose įstatymuose: peržiūrėti visus jų paragrafus ir pataisyti sutinkamai su progresyviškos didžiumos reikalavimais. Bet čia prisieitu persiskirti su senaisiais Aldrich-Cannon partijos vadais, o naujų sau pritarė-

jų Taftas turėtų jieškoti progresyviškose srytyse, t. y. tarp progresyviškų republikonų ir radikališkų demokratų. Tačiau šitie vargiai besutiktų remti Taftą, jeigu jis, apart pašaukimo dalyvauti peržiūrėjime tarifo (muitų), nesuteiktų jiems jokių reikalaujamų nuolaidų, iš kurių prezidentas atranda tulas net priešingomis konstitucijai. Kaip ten nebūtų, nepavyks Taftui nuraminti šalies, jeigu nenumes nuo savęs senojo konservatizmo skrandos.

Tuo tarpu kaip Taftas kai-kuriuos Roosevelto sumanymus vadina prieškonstitucijiniais ir mato juose pavojų Suv. Valst. konstitucijai iš vienos pusės, — randasi priešingi Konstitucijai atsiliepimai iš kitos. Taip, Princetono Universiteto prezidentas Woodrow Wilson sako, kad dabarties žmonės pradeda analizuoti įstatymiškas tradicijas ir galės pareikalauti pačioje Konstitucijoje atmainų, nėra gyvenimas tautos nesikoncentruoja apie senus įstatymus, bet eina savais keliais ir panaikins kliūtis, varžančias ekonominę valstijos gerbūvj. Konstitucijiniai advokatai, girdi, su savo Konstitucija pasitraukė į užpakalį, o svarbiausią rolę lošia naujo tipo advokatai, kurių veikimo dirva ne politika, bet abelnis, kasdieniniai visuomenės reikalai. Amerikos piliečiai prarado savo įsitikėjimą, kad įstatymas — tai progreso pamatas.

Nusibodo žmonėms visi tie šiandieniniai rėkimai, reformavimai ir agitacijos, todėl ne dyvai, kad pradeda skambėti balsai, reikalaujantieji romos ir keikianantieji įvairius novatorius, kaip antai, Rooseveltą: nurimkite, girdi, ir duokite bent kiek mums pasilsėti; juk jau jūs patįs griauunate dar nesenai pastatytus namus. Roosevelt, atsimink, kad ačiu tau republikonas Taftas tapo prezidentu, neužmiršk savo priešginiavimo demokratams ir pažiūrėk į šiandieninę savo propagandą, kuri nėkuom nesiskiria nuo demokrato Bryano principų.

Ir ištikro, kada perskaitai Roosevelto ir Bryano principų surašą, atrandi, kad tarp jų visai nedaug skirtumo. Vienok Roosevelto žmonės klauso, o Bryano ima suvis nepaisyti.

Tafto administracija tarp kito ko atsižymi dar ir tuo, kad tai pirmas atsitikimas Suv. Val. istorijoje, jog privatiškas žmogus, Roosevelt, turi daugiau įtekmes, negu prezidentas.

Sukilimas ant Philippinų.

Manila, rugs. 1. — Simeonas Mandac, buvęs gubernatorium provincijos Ilocos Notre, suorganizavo būrį sukilėlių prieš Suv. Valst. randą. Išvytas Suv. Valst. urėdninkų iš miesto Sólano, Nueva Vizcaya, pabėgo į kalnus, kur jį neužilgo tikimasi suimti arba nužudyti.

Mandac, laike savo gubernatoriavimo taip nuturavo vieną kalinį, kad tasai turėjo mirti. Už tai Mandac buvo nuteistas ant 15 metų kalėjimo; bet jam nusidavė pasislėpti nuo valdžios; atsitolinęs į kalnus, jis surinko bandą čiagimių su tikslu pakurti Philippinuose revoliuciją.

Įstatymų kodeksas Philippinams.

Washington, rugs. 3. — Paskirta du advokatu, T. H. Street ir L. Goldsborough, į komitetą parūpinimui pilno įstatymų rinkinio Philippinams. Darbas reikalausias keletu metų laiko. Visi komiteto nariai gaus po \$6000 metinės algos.

Parodo, ką moka.

Lynn, Mass., rugs. 2. — 40 jaunikaičių ir merginų nusiasamdė sau specialią karą ir važiavo į Salem Willows. Mažu-pamažu pasazieriai įsilinksmo ir užsimanė persitikrinti, ką jie gali. Išpradžios jie mėtė akmenis į pravažiuojamus namus. Paskiaus perpjovė karo šniūrą, kurio yra pasigriebiama perkeičiant linkmę. Kada konduktorius užlipo ant karo viršaus, idant surišti šniūrą, paikšai išdaužė karo langus, sumušė lempas ir nudraskė visus apgarsinimus. Artinantis prie Salem, jie apleido karą ir pasislėpė giraitėje. Merginos atsisakė išdavusios vaikinų vardus.

Hipnotistas teisme.

New York, rugs. 2. — Į vieną vietinių teismo rūmų atsilankė ypata, pasivadinsi prof. Heinrich von Kraemer, kuris tikėjosi gausias teisme hipnotisto darbą. Jis pasigyre, galįs isgydyti ypatas nuo nuodėmių ir kriminališkų prasižengimų. Jis esąs tokis savo darbo specialistas, kad galįs padaryti, jog vągis daugiau nenorės ir negalės vogti, kol hipnozo veikmė ant jo bus. Paklaustas, kaip jis galėtų pataisyti girtuoklį vyrą, kuris muša savo pačią, atsakė, kad jo ranka pasikėlus, idant ją užgauti, negalės nusileisti. Kadangi teismas turėjo daug darbo, tai liepta profesoriui ateiti kitą sykį.

Minkštos širdies papirkėjas.

Pittsburg, rugs. 4. — A. A. Vilsack, bankeris milijonierius, kuris buvo pasmerktas aštuoniems mėnesiams kalėjimo už mėginimą papirkti miesto tarybos kai-kuriuos narius, įgijo sau draugus Pittsburgo kalėjime už išpirkimą tulo John Sullivan, kuris buvo palikęs pačią ir už girtuoklystę pakliuvo kalėjiman. Pati norėjo jį išvaduoti, bet neturėjo kuo užmokėti vyro baudmės. A. A. Vilsack pasigailėjo žmonos ašarų ir, pasiskolinęs nuo savo brolio, kuris tąsyk atėjo jo aplankyti, davė jai reikalaujamus pinigus. Čia jis pasakė Sullivanui, kad, jeigu jį kada bevalkataujant pamatyti, tai pats išpertų kailį.

Aukso kielikai pavogti.

Rochester, N. Y., rugs. 3. — Naktį pavogta keletas kielikų iš bažnyčios prie Šv. Bonaventuros kolegijos Aleghenuose. Paimta ir kitos bažnyčios brangenybės; aukurai dikčiai apdraskyti, taipgi išplėšta pinigai iš pavargėlių dėžutės. Išviso apskaitoma nuostolių į \$17,000. Vienas klierikas irgi prarado savo skrynios įtalpą.

Vagystė ir žmogžudystė.

Hudson, N. Y., rugs. 3. — Užmušta penkių italijonų žmogžudžių Dent Fowler ir juodparvis Geor-

ge Ragsdale. Pirmasis parvažiavo iš Newburgo su \$5000, kuriuos turėjo išmokėti darbininkams dirbantiems Atlas plytų dirbtuvėje. Kada juodu buvo tik už 300 mastų nuo dirbtuvės, ant jų dviejų užpuolė penki apsimaskavę italijonai, užmušė ant vietos negra, mirtinai sužeidė Fowlerį ir, užgrobę jo pinigus, galvažudžiai pasislėpė.

Dinamitieriai.

Peoria, Ill. rugs. 4. — Nežinomųjų piktadarių dinamitu sugriauta Lucas Bridge and Iron kompanijos dirbtuvė. Naktinis sargas sunkiai sužeistas. Aptraskyta keturi artūtiniai namai. Kiek palaukus tą pačią naktį, tie piktadariai dinamitavo du karu, prikrautu plieno balkių.

Atmonijo.

New York., rugs. 5. — Kurpius italijonas Domenico Scarpia, ką-tik išėjęs iš kalėjimo, kuriame jis prasėdėjo penkis metus už vienos moteries nudurimą, peršovė Felipo Crenetto, kuris buvo paliudijęs teisme apie Domenico Scarpios nedorybę. Kada pastarąjį gabenta kalėjiman, jis paketino, išėjęs iš kalėjimo, atkeršyti liudytojui. Felipo Crenetto tikrai juokėsi iš jo. Scarpia dabar pabėgo.

Jautrus vaikata.

St. Louis. — Nudrįkęs, suodžiais ir dulkėmis apneštas vaikata pasirodė esąs minkštos širdies žmogumi. Pamatęs traukinio bjauriai sužeistą 8 metų vaiką, pribėgo prie jo, įbruko jam į saują paskutinį savo dešimtuką ir pagriebęs nelaimingąjį nunešė pas jo tėvus.

Myli vaikus....

New York., rugs. 6. — Tula E. Mc Guirk turėjo keistą silpnybę bučiuoti ir kandžioti sutinkamus vaikus, vistiek ar jie būtų balti, ar negrai. Taip, vakar ji sukramtė vieną pusantrų metų juodparvio mergaitę. Kada Mc Guirk tapo suareštuota, ji aiškinosi, nieko blogo vaikams nemanius ir tikrai negalėjusi užsilaikyti nuo pabučiavimo ir mažo "meilės įkandimo".

Iš visur.

Portugalija.

Lisabona, rugs. 4. — Nežiūrint į didžiausias valdžios daromas suktybes laike parlamentarinių rinkimų, respublikonai laimėjo dūsyk daugiau savo partijos atstovų, negu praeitais metais. Taip sparčiai auganti respublikonų partija yra nurodymu, kad sena tvarka neilgai tegalės stovėti.

Parlamente vadovaujantis respublikonų atstovas Alfonso Costa išsitarė taip: "Monarchijos galas netolimas. Jauno karaliaus padėjimas netvirtas. Jis galėtų išgelbėti šalį nuo revoliucijos ir kraujo praliejimo, jeigu pats atsisakytų nuo sosto, tokiu būdu užsitarnaudamas žmonių padėką ir pagarbą".

Ispanija.

Bilbao. — Iš priežasties nuolatų riaušių, kurios kyla dėlei visuotino straiko, apgarsinta karės stovis; straikuojujantieji stropiai kovoja su valdžios statomais straiklaužiais. Uosto darbininkai atsikreipė į užrubežinius uostininkus, kad tie jokių prekių nenešiotų nuo laivų, ateinančių iš Bilboa.

Miesto judėjimas apmiręs. Susirėmimai tarp straikerių ir kareivijos—tai paprastas apsireiškimas. Traukiama vis daugiau ir daugiau kariumenės, kuria apstatys miestą, idant straikeriai iš kitų vietų negalėtų į jį įeiti. 22 darbininkų organizacijai apgarsino visuotiną straiką Saragossoj, prijausdami Bilboos darbininkams.

Rugs. 5 prasidėjo ir Barcelonoj visuotinas straikas. Canalejas sako, kad dauguma net nežino, dėlko straikuoja.

Koreja.

Soeul., rugs. 2. — Svetimtaučiams darbininkams nebus galima gauti darbas Korejoje be tam tikro valdžios daleidimo. Tas padavadyjimus daugiausia paliečia chiniečius angliakasių; panašaus pasielgimo su chiniečiais ir kitais svetimtaučiais galės būti išdava tokia, kad korejiečiams reiks pasitraukti iš Mandžurijos.

Korejietis Chay Yung Jo perdurė savo viengentį, kurisai, būdamas vienos korejiečių patrijotų draugystės nariu, suteikdavo Japonijos urėdninkams žinias apie tos draugystės plenus.

Graikija ir Turkija.

Santikiai tarp Turkijos ir Graikijos įtempti. Abiejų tūdviejų šalių valdžios kaltina viena kitą už harmonijos stoką politiškuose reikaluose. Jeigu ne kitų Europos viešpatysčių įsikišimas, gal jau senai būtų kilusi karė tarp Ottomano imperijos ir Graikijos.

Pirmučiausias dalykas, kuriuo yra nepatenkinta Graikija, tai josios prekių boikotavimas Turkijoje; pastaroji pyksta ant Graikijos, norinčios prisijungti salą Kretą. Tos salos gyventojai yra prilankę savo viengenčiams graikams. Kreta, turėdama autonomiją, skaitėsi nominališkai prigulminga nuo Turkijos sultono, bet nė jis, nė graikai negalėjo laikyti tenai savo kariumenės. Tvarką gi saugojo tarptautiškas laivynas, kuris dabartiniu laiku turi nemaža darbo, idant sulaikyti Kretos gyventojus nuo užpuolimų ant mahometonų.

Kretiečiai renka savo pasiuntinius į "Graikų tautišką tarybą", kur pasiūsią atstovus nuo salos Kretos, kaipo nuo esančios po Graikijos vėluva provincijos. Jeigu graikai nepriims jų — gerai, o jeigu priims juosius prasmėje "Graikų tautiškos tarybos" narių, galima bus laukti susirėmimo tarp turkų ir graikų. Žinia, Europos viešpatystės įsikištų, idant palikti salą neutrališką.

Graikai užlaiko ant Kretos tam tyčia politišką agitatorius. Jaunaturkiai ypatingai priešinas Kretos prisijungimui prie Graikijos. Mat, užstojus jų valdžiai, jau atpuolė nuo nominališko Turkijai prigulėjimo.

mo Bosnija ir Herzegovina, už ką senturkiai karčiai išmetinėja. Jaunaturkiai bijosi per daug suerzinti juosius; juk jie gali pakelti ginkluotą reakciją senosios tvarkos atgaivinimo dėlei.

Suomija.

Suomiečiai turėjo sueigą, kurioje dalyvavo keli tūkstančiai žmonių, 21 draugijos perstatytojų. Kalbėta apie dabartinį politišką Suomijos padėjimą. Po karštų ginčų sueiga nutarė nepripažinti galės Rusijos įstatui, pernai apgarsintam ir paduodančiam Suomiją po abelnais valstybės įstatymais, kurie naikina Suomijos Konstituciją be seimo pritarimo ir atima nuo suomiečių jų savistovystę. Sueiga išrinko trijų ypataų komisiją, idant sušaukus visas Suomijos organizacijas į kovą su šalies priešais.

Rusija pradeda sauvališkai šeimininkauti Suomijos geru. Taip, dabar vedama čia naujas geležinkelis, kurio varstas atseina 100,000 rublių, tuo tarpu kaip suomiečiams gelžkelio varstas daugiau neprekiuodavo, kaip 30,000 rublių, kada jie patys dirbdydavo jį. Nesenai Suomijos Senatas, į kurį dabar grūste prigrūsta gudų biurokratų, paskyrė po 2,100 markių už kilometrą plento, kuris vedama nuo sodžiaus Kaitajavri iki Rusijos rubežiui, o patiems suomiečiams užtekdavo 800-600 markių ant plento kilometro.

Teisingi, darbštūs žmonės su valstijos izdu elgdavosi, lyginai su ypatinga savo nuosavybe, Maskolijos gi bernai pripratę kitaip.

Rusija ir Ausrėja.

Prietikiai tarp tūdviejų viešpatysčių eina blogyn. Baronas von Aerenthal, užrubežinių Austrijos dalykų ministeris, pasiryžęs vesti neprilankią Rusijai politiką ant Balkanų pussalio. Ministerio agentai Konstantinopoliuje skleidžia energišką priešais Maskoliją agitaciją. Patrijotiški Rusijos slavų rateliai veliją geriau apgarsinti Austrijai karę, negu daleisti jai turėti per daug įtekmės į Balkanų pussalio slavų reikalus.

Priverstina kariumenė Anglijoj.

Vienas vadovaujančių autoritetų kariumenės dalykuose lordas Esher, kuris iki šiam laikui buvo liuosnorių armijos šalininku, pradeda garsinti, kad liuosnorių kariuomenės dienos suskaičytos ir kad prisiartinimo laikas priverstinam anglų ėmimui kariumenėn. Dabar, romos laike, ir tai neprisirenka reikalaujamas rekrutų skaitlius, o kad karės laiku nebūtų nė to tiek, lengva spėti. Tasai pats autoritetas sako, kad Anglijai su samdyta kariuomene net namie būtų sunku atsiginti nuo valstijų, laikančių priverstiną kariumenę, nešnekant jau apie kolonijas.

Didelis lokautas Anglijoje.

London, rugs. 3. — Iš valdiškų boilerių dirbtuvių prašalinta 50,000 darbininkų. Mat, dalis darbininkų, nituotojai, be jokio reikalo sustraikavo, laužant padarytą su valdžia kontraktą. Valdžia neveliavo šaukti atgal į darbą anų pirmųjų straikerių, be ku-

rių, vienok, ir kitiems nebuvo kas veikti; taigi ir atleido visus darbininkus.

Stokuoja vokiečiams mėsos.

Cologne, rugs. 4. — Kyla protestai prieš augštas mėsos kainas, ypatingai vakarinėse provincijose. Kaltinama valdžia už varžymą įvežimo gyvulių ir mėsos iš svetur; bet ir kitur neperdaug mėsos ėsama. Įstatymai daleidžia parsitraukti iš Austrijos 80,000 kiaulių į metus, o šiais metais iš ten tebuvo pargabenta tik 350. Keletas miestų kreipėsi į valdžią, idant ji sumažintų maitus ant mėsos ir gyvulių, tačiau nesimato, kad valdžia išklaustų.

Juodosios rankos aukos.

Reggio di Calabria, rugs. 5. — Juodosios rankos, italijonų galvažudžių plėšiku draugystės, nariai nužudė sugrįžusį tėvynėn New Yorko policijantą Rovolino su jo pačia ir 6 vaikais. Matyt, jis įsipuko tai draugijai, kada buvo New Yorke.

Svarbus popiežijai palengvinimas.

Roma, rugs. 6. — Augščiausias Italijos Teismas pripažino Apaštališkam Sostui teisę pardavinėti Vatikano nuosavybę be jokio valdžios daleidimo. Labai tuo neužganėdinti artistai, ir rengiasi paduoti bilą į parlamentą, kad tasai nedaleistų pardavinėti dailės veikalų.

Francuzų mandagumas dingsta.

Paryžius, rugs. 4. — Pirmiausias Paryžiuje savo mandagumu ir pasipuošimu Audre de Fouquieres apgailestauja francuzų mandagumo nykimą. Girdi, mandagumas tai buvo svarbiausia francūzo žymė, dabar gi jo negalima nuo paryžiečių pasimokinti. Fouquieres sako, kad dabartiniai francūzai nustebina sveitimtaučius išdidžiais ir paniekos pilnais pasielgimais viešose vietose ir susidurimuose su kitų šalių gyventojais, kuriuos išjuokti—tai smagi štuka francūzams.

Laiminga lioterija.

Roma, rugs. 6. — Kunigaikštis Abruzzi sutiko ant gatvės mažą mergaitę, kuri, pardavinėdama lioterijos tikietus, pelnydavo sau pragyvenimą, ir paėmė nuo jos vieną tikieta; tuo tikieta jis išlošė \$18,000; pinigų ketina atiduoti tai vargšei mergaitei, nes kunigaikštis tiki, kad geras darbas pelnysias jam ir kitąsyk laimikį.

Nuo Susiv. Liet. Am. Centro Valdybos.

Mes, žemiaus pasirašę šiuomi suspenduojame Joną Priševičių, narį SLA. 11 kuopos iš Waterbury, Conn., pasiremdami ant gauto skun-

do, kuris bus priduetas SLA. XXVI seimui, už niekinimą SLA. ir šmėžimą jo Centro viršinių kuopos susirinkimo laikyto rugpjūčio 7 dieną, 1910 m.; už ką jis pagal SLA. įstatų skyrių VI, skirsnį 2 liekasi suspenduotu iki SLA. XXVI seimui.

SLA. Valdyba pasirašo:

M. J. Damijonaitis, prezid.,
J. Žemantauskas, sekretorius,
J. Skritulskas, izdininkas.

Diena 20 rugpjūčio, 1910.

Jonas Savickas, narys SLA. 180 kuopos iš De Kalb, Ill. Rugpjūčio 2 d. 1910, grįžtant iš Jono Žukaucko šermenių iš St. Charles, Ill., ant stoties "Geniva" buvo užmuštas ant vietos užbėgusiu greituoju trukiu, kada ėjo skersai gelžkelio.

Velionis buvo 27 m. amžiaus, nevedęs, paėjo iš Lietuvos: Dapšionių kaimo, Panevėžio apsk., Kauno gub.

Margumynai.

Atsilyginimas.

Kokią baisią prekę žmonės moka už savo pasiryžimą atkeršyti tiems, kurie juos neva įžeidė! Ką kiti mums nedarytų, mažiausias atmonyjimas, mažiausias įžeidimas, kuriuo mes norime juos užgauti, kiekvienas smūgis kitiems taikomas, ištikro mus pačius žeidžia.

Karti, kerštinga mintis yra vilyčia, kuri pataiko atgal į asmenį, paleidusį ją. Negalimas daiktas įžeisti kitą darbu ar minčia be to, kad neapturėtume smūgio patįs.

Kokią brangią kainą daugelis žmonių užmoka už savo kerštingumą, — kainą, kuri tankiai suturi jų pasisekimą, užmuša jų veikenčiąją pajiegą, suardo būdą?

Yra žmonių, kurie, po keletos metų neapykantos ir kerštingos minties "atsiteisti" su savo įžeidikais, taip persimaino savo būde, kad iš pirmiaus meilių ir teisingų ypatų tampa bemažko nežmoniškai žiaurios ēsybės.

Nė vienas negali nešioti savyje neapykantos link kitų ir noro jiems kenkti be pragaištingo savo būdo nustelbimo ir savo pasisekimo ir laimės sugriovimo. Žmonės, turbūt, mažai tesupranta, ką jie daro, priglausdami pas save tas naikinančias jų sveikatą, pasisekimą ir laimę mintis. Tokios mintis ir jausmai nedaleidžia nė vienam, kuris jas prilaižo, atlikti darbą geriausiai. Mūsų gabumai ir dvasiškos spēkos tikrai tada teišduoda geriausius vaisius, kada veikia

tobuloj harmonijoj (sutartyje). Turi būti gera valia ir širdyse, idant galėtume atlikti gerą darbą savo galvomis.

Neapykanta, atmoningumas ir užvydėjimas yra tai nuodai taip pavojingi visam, kas yra mumise prakilniausio, kaip arsenikas mūsų fiziškai prigimčiai.

Pagalvok tikrai, kokis tai žemas daiktas yra laukti progos įžeisti kitą, kad su juo atsilyginus! Jeigu nori daugiausia nuveikti ir turėti proto ramybę, niekad neik į lovą su neprilankiu kam-nors jausmu. Užmiršk, atleisk. Tegul nesileidžia saulė ant jūsų apmaudos.

Tau neapsimoka užlaikyti tą blėdingą sieloje ugnį ir tuos metamuosius keršto jėčius: jie pasisekimo užmušėjai, jie laimės ardytojai.

Namai.

Namai — kovos ir varžybų pasaulis prašalintas, meilės pasaulis įkurtas.

Namai — vieta, kur maži yra didžiais, o didi mažais.

Namai — tėvo viešpatystė, motinos pasaulis ir vaiko rojus.

Namai — vieta, kur daugiausiai murmama ir geriausiai apsieinama.

Namai — mūsų prisirišimų centras, aplinkui kurį geriausi mūsų linkėjimai pinasi.

Namai — vieta, kur mūsų skilvis gauna gerą pasisotinimą trissyk į dieną ir mūsų širdis—šimtąsyk. (Locomotive Engineer).

Bailys.

Buvo sykį bailys. Gi bailys tai nepaprastas daiktas, beveik nežinomas. Klausk ką nori sutikęs, ar jis bailys, o atsakymą gausi, kad ne, ir, kaip sau nori, žmogus pats apie save žino geriausiai. Jei jis sako taip, tai ir yra taip, nors mums matytųsi kitaip. Mes tankiai žiūrime į kitą netaip, kaip reikėtų.

Bet kartą buvo tikras bailys. Jis gimė pilnas opumų, baimių ir tužbos, ir mirė tokiu.

Tuojaus kūdikiškai sąmonei pradėjus rasti, suėjus dvejiems ar kiek metų, jis pradėjo savo kelionę į baimės pakalnę; pradėjo jis savo nykų buitybės gyvenimą.

Pats pirmutinis daiktas, kurio vaikelis bijojos, buvo tamsa. Tamsa jam buvo negeistinu daiktu, būžiu slepiančiu baisiausias kankynes.

Antru baidomu daiktu buvo bjaurumas. Jaunas bailys, išvydęs keistą veidą, klykdavo nesavu balsu, o jei kas juokadėja susiraukęs į jį pažiūrėjo, tai bailys tiesiog iš galvos ėjo nuo baimės.

Bailys, kaip vaikas, buvo labai "geras", nes, taip namie, kaip ir mokykloje, nelemtasis diržas ar bruklis visuomet buvo po akių.

Dar jaunose dienose bailys gavo gausius ir svaičius tikėjimo ypus. Jaunas bailys buvo dabar mokinamas, kad padėjimas ant žemės su visu jo nelemtumu yra tik nieku, sulyginus su tuo, kas jo laukia kitame pasaulyj, jei jis nebus "geru".

Bailys dabar darėsi vis geresnis ir geresnis — jis pasidarė dievuotas.

Jis meldėsi dieną ir naktį; — dar tik menkas vaikiozas į berniuką išaugdamas, jis toli klupėdavo bėsimeldamas, kad jam ant kelių gužai užšokdavo. Ir visa jo maldų našta buvo už jo paties išganymą — bepertrukinis savymeilus prašymas, kad jo sunykusi sielapalaikė būtų "išganyta".

Liesėjo jis ir blyško. Pagal madą jis buvo sumanus ir stropus, vadinas, jo suputusi makaulė buvo burtų pilna. Jo gyvata ištisai susidėjo iš baimės.

Pusiau apšviestos jo smegenys ant kiekvieno pasisukimo matė dabar ką-nors bijotiną. Tai ore buvo perai, tai rūpėjo jam, kaip gavus tas ar nupirkus kitas, ar užmokėjus už trečią daiktą. Jis visuomet šliejosi prie orutinių daiktų, kurie jam padėtų, ar jį palaikytų ir niekuomet neatsizvelgė į savo valią ir nepatikėjo jai. Jis buvo baugštus, lėtas ir begalo tylus. Jam nesivedė, nes jis jokiū būdu negalėjo sueiti su žmonėmis — jis jų bijojo; bijojo jų, jų pažiūrėjimų, jų žodžių, jų veriančių akių. Jis buvo toks plonažievis, kad visa kas jį varstė, — toks opus, toks įveikiamas ir jauslus. Viskas, kas jam netiko, teko jam. Jis nepasisekimą pats traukė prie savęs.. Pas jį nebuvo jokios sąglaudos (centralizacijos), jokio užsitikėjimo savim. Jis visuomet neužsitikėjo kitais ir visuomet baimėjosi rytojaus.

Jis bijojo skausmo. Jei jam gėlė dantį taip, kad jis neturėjo kur dėtis, tai vistiek jis nedrįsdavo eiti pas dantininką, nes bijojo didesnio skausmo — jis gelbėjosi degtine ir karboline rūgštimi. Negeri dantįs reiškė tą, kad jis negalėjo kramtyti; jis votuliojo savo maistą, rijo pusiau kąstą, ir gavo vidurių gėlimą. Daugiau vaistų ir degtinės — ir ve koks aršus pikčiurna, sugrubėlis žmogus šitas bailys pasidarė.

Visokios baimės ėjo pas jį viena per kitą dieną ir naktį. Sapnai ir šmėklos. Dienos, tai vienvalinė išgąstis.

Bet bailys laikėsi savo skausmavarų. Jis bijojo protauti ar mintyti. Jo baimės paprotys virto jam neatmainomu dėsniu. Niekas kitas, kaip tik dvasiška chirurgiška operacija, savo paties atlikta, negalėjo paliuosuoti jo apkalintos valios įiegą, o tos bailys bijojo.

Jis laukė pagalbos nuo svaigulio ir svaigalų su jų reakcija.

Užimas, kvapsnys, reginys, skonis, palietimas — viskas jam kenkė; visi jo pajautimai buvo apimti.

Jam kažkas patarė šaltas maudynes jo nugarkaulio sustiprinimui; tas jam būtų pagelbėjęs, bet jis šalto vandens bijojo.

Jis pasidarė dar dievotesnis. Dangus nebuvo perdaug geistinas, bet jis bijojo baisaus pragaro. Vistiek, ar pragaras yra ar ne, rizikuoti jis nenorėjo ir todėl jis tikėjo, kad jis yra.

Jei kas jį būtų įtikinęs tikėti į save, dalykai būtų pakrypę kitaip; bet jis į save tikėti negalėjo, ar nenorėjo.

Jis bijojo žengti kurion nebūk pusėn; bijojo kuo

nors užsiimti. Bijoją praleisti paskutinį savo dolerį, manydamas, kad kitas gal iš niekur neateis; tame gal jis turėjo tiesą, nes pas jį pinigų ateidavo labai mažai, bet tai buvo jo paties kaltė.

Todėl jis apsileido. Įbrido į skolas. Jis turėjo gyvą galą mažų skolų. Jis kelis gatvetarpus eidavo aplinkui tik tuo tikslu, kad apsilenkti su valgių vertėviu. Praeidamas pro mėsinių, jis išsiimdavo šnypštuką ir šnypšdavo nosį, norėdamas uždengti savo veidą. Jis visuomet slėpė savo burną, nė vienas nežinojo, kur jis gyvena. Jis pasidarė valkata, užtaušėlis, ištrama.

Gal jį kas akino sužadinti savo užsnūdusią vyrbę. Gal pasakojo jam apie dvasiškas permainas, pragumus — pragumus, kurie ateitų laipsniškai, bet greitai vienas po kitam sirptų garbingomis išdavomis; gal jam kas pasakojo, bet jis permainos bijojo.

Būk kaip buvus, jo galas artinasi, jo pabaiga čia, jo rakas išėjo. Bailys guli ant savo myrio patailo. Oi, kaip jam baisu mirti; baisu, bet ne baisiau, kaip kasnakt gulint ant lovos ir negalint užmigti. Ir dabar jis rengėsi užmigti paskutinį kartą. Taip, ištikro, jam baisu. Jis meldžiasi, jis klykia.

Pabaiga atėjo, jis atsiskyrė, kur, kokion vieton? Tikėkime, kad tokion vieton ar stovin, kur jis galėtų išvystyti savo drąsą. Gal jis pagriš vėl ant žemės, apsisiautęs netokia gležna kūno lytimi, su tinkamesnėmis pavildo įtekmėmis ir patogesnėmis aplinkybėmis, sutvertomis žmonių pirmeivijos, kuri "daro tą, ko ji bijo".

Visgi galų gale laimė yra gimusi iš iliūzijos. Bijotis nėra ko — visa kas yra gerai.

J. Laukis.

Trumpos žinutės.

Kalkuta, Indija, rugs. 2. — Užmušta policijos užveizda Sarot Chandra po teismui, kuriame buvo teisiami naujo sukilimo dalininkai Decc je.

¶ Salem, Mass., rugs. 6. — Surįžo p ie darbo 15 00 batsiuvių, straikavusių už junijos pripažinimą. Junija patvirtinta, o darbininkai sutiko nestraikuoti per ištisus metus.

¶ Teheran, Persija, rugs. 6. — Valdžia atleido francūzų piniguočius ir priėmė amerikonus, kaipo pagelbėtojus ir patarėjus piniginiuose klausimuose.

¶ New York, rugs. 6. — Nušauta priemenėje savo namų poni L. Geis ir sužeista josio vyras, kuriūdu jūdviejų pačių stalauninkas buvo palaikęs už plėšikus.

¶ Worcester, Mass., rugp. 31. — Čia buvo parodyta krutamieji paveikslai, kurie perstatė širdies ir skilvio veikimą.

¶ Milwaukee, Wis., — Tulas Henry Kipp, 28 m., prekiniu traukiniu bevažiuodamas, nukrito ir smarkiai susižeidė. Atsigeivėliavęs įlipo į prekių traukinio karą, kur ir išbuvo be jokio maisto 7 dienas. Dabar jis ligonbutyje.

¶ New York, rugs. 6. — Du mirė ir daugiau kaip 20 apalpo nuo karščių.

¶ Sarotoga, N. Y., rugs. 5. — De Graw, ketvirtas asistentas generališko krasų viršininko, pranešė, kad, ačiū didesnei krasos tarnų viršininkų atidai, Suv. Valst. išlaidos krasos reikalams sumažėjo ant \$11.000.000.

¶ So. Boston, Mass. — Rugs, 3 prasidėjo orlaivių lenktynės, kurios prasitęs iki rugs. 13.

¶ Boston, Mass. — Nusinuodijo karboline rugštimi poni Gauley iš priežasties pabėgimo vyro.

¶ Seattle, Wash. — Ties sala Waddah susikulė laivas, kurio 92 pasazieriai išsigelbėjo atsargos valtelėmis.

¶ Amerikonai turistai (keliauninkai) išveža Europon kas metai po apie \$150.000.000.

¶ Paryžius. — Prof. Alphonse Berget apskaitė kad marių vandenyje yra tiek aukso, kad išeitų kiekvienam žmogui ant žemės po \$24.000,000; žmonių gi yra daugiau negu 1.500.000.000.

¶ Amory, Miss., rugs. 1. — Už užpuolimą ant 17 metų baltveidės mergaitės nulinčiuotas negras. Linčavime dalyvavo 2000 žmonių.

¶ Montreal, Canada, rugs. 6. — Prasidėjo Eucharistų kongresas. Apart dvasiškųjų, pribuvo čion daugiau negu 40.000 ypatų.

¶ Amerikonai ketina statyti savo tvirtoves apie Panamos kanalą. Ta žinia sukėlė didelį triukšmą Anglijoj ir kitose valstijose, kurios reikalauja, kad Suv. Valst. pinigais įtaisytas kanalas liktų neutralšku.

¶ Japonijos parlamento vadovas Yosaburo Takekoshi išsireiškė, būk "tula tauta" slaptai rengiasi į karę su Japonija, nėra kitaip nebūtų galima išaiškinti tokio spartaus laivyno didinimo. "Tula tauta" reiškia Suv. Valst.

Atsišaukimas į visus SLA narius.

Mieli Draugai ir Draugės SLA!

Kreipiuos į Jus, meldamas pagalbos. Pasijutau labai dideliame varge: rugp. 27 sudegė mano namai ir visi rakandai, taip kad likau be jokios pastogės su pačia ir penkais vaikeliais, kurių jauniausias turi vos 7 m. Aš uždirbu tiktai po \$9,00 į savaitę ir nieko neturiu nuo pirmiaus susitaupęs; nėra kuo pradėti gyventi, baisus vargas.

Taigi meldžiu gerbiamųjų SLA. narių atkreipti atidą ant mano nelaimės ir sušelpiti kuo kas gali: kas centu, kas rakandais. Su guodone

Jonas Leisis.

Aukas meldžiu siųsti šiuo antrašu:

Mr. Paul Mikelenas, 194 Scott st., Naugatuck, Conn. Teisingumo atsišaukimo liudija 188 kp. vald.:

T. Trečiokas, prez. ir P. Mikelenas, kas.

Redakcijos atsakymai.

Vietiniui. Apie tai jau tilpo žinia pirmiau, *J. Linkuviui.* "Kokių beėsama" negalima spau-

dinti, nes tai būtų nenaudingas visiems žinomų prietarų atkartojimas.

Klastaičiui. Žinutė perdaug susivėlinusi. Ne-tilps.

F. K. Juodam. Ačiu. Rašykite daugiau.

Straussui. Tilps sekančiame No.

K. Sakalėliui. Žinutė gera, bet jau apie tą pat pirmiaus buvo; negalime suvartoti.

A. Antonovui. Dėkui, pasinaudosime. Labai linksma, kad ketinate ir daugiau.

Pranui Gudui. Viskas, ką prisiuntėte labai gera.

Našlaitėi. Eilutės persilpnos, bet gal kai-kurias pataisę patalpinsime. Šiaip jau kiti rašinėliai puikūs.

Vyturiukui. "Slenkstis" tinka; pasirodys No. 38. Eilutės nesuvartotinos.

P. Kudirkai. Pasilieka kitam sykiui.

Dr. Ignui Stankui. "Medicinos progresą" patalpinsime vėliaus.

Baltrų Joneliui. Aną klaidą atitaisysime kitkart.

A. Kamblaičiui. Bus numeryje 38.

K. Zigmančiutei. Atspaudinsime kiek vėliaus.

Susirinkimai SLA. kuopų:

Cleveland, Ohio., 178 kp. SLA. bus mėnesinis susirinkimas 18 rugsėjo salėj Kapelinsko. Meldžiu draugų ir draugių susirinkti ir naujų narių atsivest. Rašt. J. T. Kleiza.

Kenosha, Wis. Draugai ir drauges! Rugsėjo 18, tuoj po sumos 11½ val. atsibus mėnesinis susirinkimas šv. Petro salėje. Teiksitės visi pributi ir atsivesti naujų narių prirašyti prie SLA. 212 kuopos.

Teipgi atsibus ir TMD. susirinkimas tuo pat laiku ir kurie norės, galės prisirašyti. Sekr. Kaz Brazevičius.

Chicago, Ill. SLA. 129 kuopos atsibus nepaprastas (extra) susirinkimas Subatoje, 17 d. Rugsėjo (September), 7:30 val. vakare, J. Černiausko svetainėje 1900 Union st. Susirinkimas yra šaukiamas dėl labai svarbaus reikalo, todėl kiekvienas būtina turime ateiti ant šio susirinkimo.

Po SLA. kp. susirinkimo, bus TMD. susirinkimas su programu, ginčais (Debates), paskui bus dalinama dr. V. Kudirkos raštai. Rašt. I. S. Vitkus.

Pajieškojimas.

Pajieškau savo draugo Petro Vaitiekūno, paeina: Kauno gub. ir pavieto, Betygalos parapijos, Kaimo Šetkainių. Seniaus gyveno Vestfield, Mass. Malonės atsišaukti pats, ar kas kitas pranešti apie jį, nes turiu svarbų reikalą. Atsišaukite šiuo adresu:

Juozas Dambrauskas, 228 Valley st., Dayton, Ohio.

Reikia Lietuvaičių už mokytoją-vertėją į So. Bostono anglišką vakarinę mokyklą. Todėl, norinčios lietuvaitės užimt tą vietą ir išduot egzaminą, atsišaukite per laišką ar ypatiskai pas Julian K. Slivkoski, tad jisai nurodys kur ir kada turėsite pributi išduoti tokį egzaminą.

JULIAN K. SLIVKOSKI, 426 Broadway, So. BOSTON, Mass.

a. † a.

Liepos 15, 1910 m. a. a. kun. klebonas Feliksas Brazevičius mirė Lenkijoje: Radomsko gub., Sandomiro pav., posada Polonec, ten likosi palaidotas locnoj išmūrytoj koplyčioj. Artimesnes žines suteiks

Kaz. Brazevičius,
Box 221, Kenosha, Wis.

Nariams SLA. knygos už puse kainos.

1	Budas Senovės Lietuvių, pusl. 217	kaina 50 c.
2	Lietuviška Chrestomatija, pusl. 178	40 c.
3	Diedai ir Gražina, pusl. 61	25 c.
4	Europos Istorija, pusl. 319	25 c.
5	Gibsinis Jotis, pusl. 28	15 c.
6	Jonas iš Kempės ir Šilka, pusl. 23	10 c.
7	Konradas Valenrodas, pusl. 24	15 c.
8	Kražių skerdynė, pusl. 77	15 c.
9	Kun. Aleksandra Burba, pusl. 29	20 c.
10	Kelionė į Europą, pusl. 52	10 c.
11	Kuomi žmonės gyvena?, pusl. 56	15 c.
12	Lietuviai Amerikoje, pusl. 174	\$1.00
13	Naktys Edvardo Yungo, pusl. 21	10 c.
14	Našlaitė (Drama keturių veikmių)	10 c.
15	Petras Žemaitis, pusl. 69	20 c.
16	Padėjimas Lietuvių Tautos, (rusų kalba)	\$1.00
17	Dirva, pusl. 123 1898 m. vienas num.	75 c.
18	"Tėvynės" komp. 1896, 1897, 1898 ir 1899 m. po 50c	

SLA. Centro Valdyba.

PREZIDENTAS:

M. J. Damijonaitis,
812 — 33-rd St., Chicago, Ill.

VICE-PREZIDENTAS:

F. Živatkauskas,
110 W. Market St., Scranton, Pa.

SEKRETORIUS:

J. Žemantauskas,
39 W. Porter St., Waterbury, Conn.

IŽDININKAS:

J. Skritulskas,
26 Broad St., New Britain, Conn.

IŽDO GLOBĖJAI:

T. Paukštis,
123 N. Main St., Pittston, Pa.

P. W. Birštonas,
Oak St., Shenandoah, Pa.

LITERATIŠKAS KOMITETAS:

L. Šernas,
3252 S. Halsted St. Chicago, Ill.

B. K. Balevičia,
260 E. Main St., Amsterdam, N.Y.

P. Mikolainis,
Box 62, New York, N. Y.

KNYGIUS ir "TEVYNES" ADMINISTRATORIUS

S. Astramskas,
318 W. Broadway,
So. Boston, Mass.

Lietuviai! rašykite prieš Sus. Liet. A., dauginkite sąnarių ir kuopų skaitlių!...

LIETUVIŠKA APARATŲ DIRBTUVE.

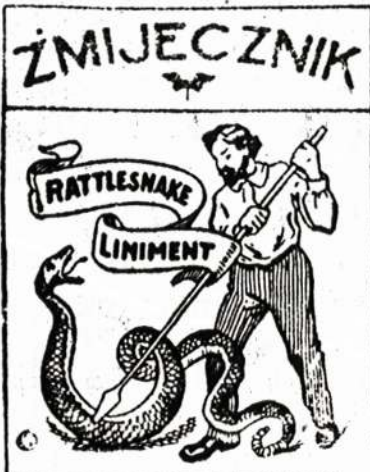
Guodotinioms tautiškomis ir bažnytinėms draugystėms išdirba: Karunas, Amerikoniškas vellavas, Szarpas, Juostas, ženklellus, kepures ir marszalkoms parejus, telpgi visus bažnytinis aprėdalis. Norėdamos guodotinos Draugystės arba guodotini kunigai, jog Jūsų darbas būtų gerai atliktas, paveskite jį tikrai lietuvei.

T. Andruszewicz & Co.
1421 Division St. - - - Chicago, Ill.
netoli Milwaukee ave.

ALBERT G. GROBLEWSKI

Savininkas ir Fabrikantas Geriausių "LENKISZKU - LIETUVISZKU VAISTU."

Geriausia Gyduolė nuo Strėnų skaudėjimo Degimo krutinėje Galvos skaudėjimo Kateros Užsišaldymo Neuralgijos nuo Gerklės skaudėjimo

Mešlungio Skausmo krutinėje nuo Patrukimo Azma arba Dusulio Štyvumo sprando Skaudėjimo: Šonuose Rankų ir Kojų.

Ypatingos Gyduolės.

Jeigu sergate užsisenėjusioms ligoms nuo kurių negali pagelbėti nė daktarai nė ligonbučiai, arba paslapti ligoms, aprašykite man savo nesveikumą gerai ir aiškiai (be užslėpimo) nes čion eina ne tik apie tavo sveikatą, bet labai tankiai ir apie tavo gyvastį. (Atsimink, jog kiekvienas garbingas daktaras užlaiko paslaptį kaip ant išpažinties). Užtai nesigėdyk ir nebijok, rašyk teisybę o mielai suteiksiu rodą ir prisiųsiu geras gyduoles pagal tavo ligą su nurodymu kaip reikia jas vartoti, už prekę labai mažą. Reikia rašyti laiškus stačiai pas mane pridėdant visados 2 c. markę ant atsakymo, nes kitaip negausit atsakymo. Teipgi mes reikalaujame gerų agentų kiekviename dideliame mieste ir jų aplinkėse. Agentai nuo Lietuviškai-Lenkiškų gyduolių gali uždirbti nuo 50 dol. iki 150 dol. ant mėnesio. Uždarbį duodame kuogeriausiai. Taigi rašykite reikalaudami agenturos. Kiekvienas lietuviškas štonikas teipgi privalo užlaikyti visada mūsų puikias Lietuviškas gyduoles savo štonuose ant pardavimo, kad mūsų tautiečiai reikalaudami galėtų pas kiekvieną nusipirkti ir nereikalauti išduoti pinigų dovanai kokiems nors apgavikams tose aplinkėse. Štonykai, rašykite pareikalaudami gyduolių, nes geras uždarbys ir parduokite mūsų tyras Lietuviškas gyduoles, kurias mes gvarantuojame. Rašykite po antrašu:

ALBERTAS G. GRABLIAUCKAS
Cor. Elm & Main Str., Plymouth, Pa.

DABAR LAIKAS: NAUDOKITES VISI!

Turiu už garbę pranešti visiems lietuviams ir mano kostumeriams, kad aš perkėliau savo krautuve iš Brooklyn N.Y. in SCRANTON, PA. ant žemiau paduoto adreso, kurioje galite gauti LAIKRODŽIU, LAIKRODĖLIU, LENCUGĖLIU, PUIKIU ŽIEDU, SPILKU, KALČIKU, KOMPASU, KRYŽIUKU. Puikiausiu ARMONIKU, SKRIPKU, KLERNETU, TRUBU, KONCERTINU ir daugybe visokiu muzikališku instrumentu. Geru BRITVU, visokio skyriaus DRUKAVOJIMUI MAŠINUKIU, ALBUMU FOTOGRAFIJOMS, GUMINIU LITARU, ISTORIŠKU ir MALDA-KNYGIU, visokiu gražiu POPIERIU gromatomis rašyti su puikiausiais apskaitymais ir dainomis su drukuotais aplinkui konvertais TUZINĄ už 25c., 5 tuz. - \$1.00, Perkupčiams 1.000 už \$6.00. LIETUVIŠKA BIBLIJA arba ŠVENTAS RAŠTAS seno ir naujo testamentu lietuviškomis litaromis pusl. 1127, dručiai apdaryta, su prisiuntimu \$3.00. Jai katras neturit mano didelio KATALOGO No 3 pareikalaukit šiandien: prisiųsdami tikrą savo adresą ir už 5c. markę gausit jį su 456 paveikslais ir 1.000 naudingų daigtu. Aš gvarantuojau, kad mano tavoras pirmos klesos, o prekės pigesnės kaip kitur. Ordelius išsiunčiu greitai i visus Amerikos ir Kanados kraštus. Perkupčiai gali gauti pirkt tavora daug pigiau kaip kitur. Kviečiu visus su ordeliais ir visokiais pirkiniais kreipties

Šiuo adresu: M. K. WILKEWICH, 115 W. MARKET Str., Providence Sq. SCRANTON, PA.